ОФИЦИАЛНА ЧАСТЬ

ОТЧЕТЪ

за дейностьта на Бълг. ентомологическо д-во презъ 1934, 1935, 1936, 1937 и 1938 години.

По-главни моменти отъ живота на Дружеството презъ последния петь годишенъ периодъ сѫ:

1. На 19 януарий 1934 година Бълг. ентомологическо д-во отпразднува своята 25 годишнина, по който случай Дружеството издаде книжка VIII отъ своитѣ „Известия", като юбилейна книжка, съ богато и разнообразно съдържание.

2. На 27 февруарий 1935 година се чествува 30-годишната ентомологическа и природонаучна дейность на члена-основатель Александъръ К. Дрѣновски. По този случай четоха за Ал. К. Дрѣновски и за неговата природо-научна и кулурно- просвѣтна дейность г. г. Д-ръ Ив. Бурешъ, Н. Пушкаровъ, П. Дрѣнски, Кр. Тулешковъ, проф. Бакаловъ и други.

3. На 15 априлъ 1935 година, по случай 10 години отъ трагичната кончина на Дѣлчо Илчевъ, се състоя траурно събрание, на което се четоха беседи за заслугитѣ на покойния. На това събрание присѫтствува и Негово Величество Царь Борисъ III, заедно съ Негово Царско Височество Князъ Кирилъ. Председателствуваше събранието Професоръ Д-ръ М. Поповъ. Четоха за † Дѣлчо Илчевъ и за неговата научна, приложно-научна и културно-просвѣтна дейность: Д-ръ Ив. Бурешъ, Пенчо Дрѣнски, Ив. Сокачевъ и други.

4. Презъ м. мартъ 1935 год. се създаде Службата за защита на растенията при Министерството на земедѣлието и държ. имоти (М-во на народното стопанство), въ което се слѣха сѫществуващитѣ до тогава фитопатологически отдѣли при Софийската, Русенската, Садовската и Плѣвенската опитни станции и ентомологическиятъ отдѣлъ при Соф. земедѣлска опитна станция. Въ тази служба сѫ предвидени и работятъ 9 специалисти: 5 фитопатолози и 4 ентомолози. Последнитѣ сѫ всички членове на Българското ентомологическо дружество. Службата за защита на растенията се рѫководи отъ професора по фитопаталогия при Агрономическия факултетъ д-ръ Д. Атанасовъ.

5. Между 20 и 25 августъ 1936 година въ София се състоя IV славянски конгресъ на географи и етнографи. На тоя конгресъ бѣ отредена специална секция „Биогеография". Членоветѣ на дружеството взеха живо участие при организиране и изнасяне на конгресътъ и екскурзиитѣ.

6. Между 25 и 30 октомврий 1936 година се състоя въ Прага—Чехославия I-та международна конференция по заразнитѣ болести на пчелитѣ. На тази конференция отъ страна на България взе участие секретаря на дружеството Пенчо Дрѣнски, като делегатъ на Българската пчеларска централа „Нектаръ". Г-нъ Дрѣнски даде отчетъ за тази конференция, както предъ дружественитѣ членове, тъй и предъ едно отъ заседанията на Бълг. природоизпитателно д-во, съвмѣстно съ Бълг. ентомологическо д-во и Бълг. пчеларска централа „Нектаръ". Отчетътъ е печатанъ въ сп. „Пчела", кн. 1 и 2, год. XXX. София 1937.

7. Презъ 1936 година излезе отъ печатъ кн. 9 отъ Известия на Бълг. ентом. д-во, съ богато и разнообразно съдържание. Тя влезе изцѣло въ юбилейния сборникъ на заслужилия професоръ д-ръ Ст. Петковъ.

8. Въ началото на 1938 година, по починъ на Бълг. природоизпитателно д-во, се събра въ София I-та конференция на естественицитѣ въ България. При откриването ѝ, конференцията биде поздравена, отъ името на Дружеството, отъ секретаря П. Дрѣнски.

9. Между 15 и 28 августъ 1938 година се състоя въ Берлинъ и Мюнхенъ VII международенъ ентомологически конгресъ, на който Дружеството се представляваше отъ П. Дрѣнски. Докладътъ за конгреса, направенъ въ последнитѣ две заседания на Дружеството, е публикуванъ въ настоящитѣ Известия, кн. 10.

10. Въ началото на м. октомврий, 1938 г. се откри въ София „Ловната изложба", въ която бѣха представени, наредъ съ другитѣ обекти, и „Насѣкомитѣ, неприятели на дивеча" и „Пчелоядътъ и храната му".

11. Презъ 5-годишния периодъ нѣколко дружествени членове бѣха командировани въ чужбина на специализация, а именно: Кр. Тулешковъ въ Прага, Н. Стателовъ въ Мюнхенъ, Д. Папазовъ въ Берлинъ, Н. Атанасовъ въ Берлинъ и Асенъ Лазаровъ въ Берлинъ.

Освенъ това, Дружеството редовно е имало своитѣ седмични събрания въ една отъ стаитѣ на Царския музей.

Касата на Дружеството презъ този периодъ е показала следнитѣ промѣни:

Приходъ	1936 г.	Разходъ	
1. Наличность салдо	628	1. Печатане Известия кн. IX.	24.985
2. Наличность въ Банката	123.379	2. Клишета за сжщитѣ	1.066
3. Помощь отъ Мин. земедѣл.	10.000	3. Канцеларски и др.	161
4. Лихви до 30. VI. 1936 г.	3.669	4. Внесени въ Банката	117.362
5. Помощь отъ Мин. просвѣта	3.000	5. За уравнение наличность	516
6. Лихви до 31. XII. 1936 г.	3.414	Всичко	144.090
Всичко	144.090		
Наново за 1937 г.:			
1. Наличность салдо	516		
2. Наличность въ Банката	117.362		

Приходъ	1937 г.	Разходъ	
1. Наличность салдо	516	1. Внесени въ Банката	126.039
2. Наличность въ Банката	117.362	2. За уравнение наличность	516
3. Лихви до 30. VI. 1937 г.	3.520	Всичко	126.555
4. Помощь отъ Мин. просвѣта	1.500		
5. Лихви до 31. XII. 1937 г.	3.657		
Всичко	126.555		
Наново за 1938 г.:			
1. Наличность салдо	516		
2. Наличность въ Банката	126.039		

Приходъ	1938 г.	Разходъ	
1. Наличность салдо	516	1. Гербови марки	20
2. Наличность въ Банката	126.039	2. Внесени въ Банката	131,819
3. Лихви до 30. VI. 1938 г.	3.780	3. Наличность	496
4. Помощь отъ Мин. просвѣта	2,000	Всичко	132,335
Всичко	132,335		
Наново за 1939 г.:			
1. Наличность салдо	496		
2. Наличность въ Банката	131,819		

Членове на Дружеството.

Почетни членове:

1. Негово Величество Борисъ III — Щарь на Българитѣ.

2. Негово Величество Царь Фердинандъ I.

3. Председателя на Руското Ентомологическо Дружество въ Ленинградъ Семеновъ Тянъ-Шански, Андрея Петровичъ. Василевски островъ, 8 Линия, № 39.

4. Rebel, Prof. D-r H. — Директоръ на Зоологическия отдѣлъ при Виенския музей. Wien 1, Burgring 1. Naturhistorisches Staatsmuseum. — (Lepidopt.).

5. †Horvath, D-r Geza—Direktor d.Zoolog. Abteilung d. Ungarischen National-Museums. Budapest. — (Haemipt.). Починалъ на 8.IX.1937.

6. Кулагинъ, Н. М. — Професоръ по Ентомология въ Москва. Professor a. d. Moskauer Universität. Petrovsko-rasumovskoje. Moskwa.

7. †Apfelbeck, Victor.—Direktor, Biološki medikoentomološki institut inspektorata Ministerstva Narodnog zdravlja. Sarajewo. — (Coleopt.). Починалъ на 1.V.1934.

8. Иоакимовъ, Дим. — Ентомологъ София — ул. Раковска № (Haemipt., Ent. aekonom.).

9. †Мокржецки, Проф. Зигмундъ А.—Zaklad Ochrany Lasowi Entomologji. Skierniewice, Polsko. Починалъ на 3.III.1936.

10. Obenberger, Prof. Jan. — Директоръ на Зоологическия отдѣлъ при Народния музей въ Прага (Чехословакия). Narodni Muzeum, Praha. — (Coleop.).

11. Komarek, Prof. D-r J. — Професоръ по Зоология, Директоръ на Държ. горски институтъ, Praha, II., u. Karlova № 3. — Dipt., Entom. forest.

Дописни членове:

1. Junk, D-r Wilchelm. — Verlag und Buchhandlung. Den Haag, van Bleisswijkstraat, 87.

2. Zerny D-r Hans. — Директоръ, Naturchistorisches Staatsmuseums — Wien. Burgring 1. (Lepidopt.).

3. † Лучникъ, С. — Директоръ на Ставрополския на Кавказъ музей. Ставрополь-кавказкій. Починалъ на 2. II. 1936 г. (Coleopt.).

Действителни членове:

1. Аджаровъ, Д-ръ М. — Лѣкарь, с. Лъджене, Чепинско. — (Lepidopt., Collemb.).

2. Ангеловъ Ангелъ. — Агрономъ, Служба защита на растенията, София. — (Entom. aecon.).

3. Атанасовъ Ено. — Асистентъ при Царския природонаученъ музей, София. — (Hymenopt.).

4. Бахметиевъ Коста. — София. (Lepidopt.).

5. Бурешъ Д-ръ Ив. — Директоръ на научнитѣ институти на Н. В. Царя, София, Двореца. — (Lepidopt., Fauna cavernicola, Vertebrata. .

6. Бошковъ Ст. — Пловдивъ, ул. Дизонъ № 5. — (Lepidopt.).

7. Веселиновъ Георги. — Учитѣль естественикъ — Дупница. — (Mirm., Hymenopt.).

8. Вукасовичъ Д-ръ П. — Централни хигиенически заводъ — Бѣлградъ, Шумадийска улица. — (Hymenopt. paras.).

9. Ганчевъ Иванъ. — Учитель естественикъ, София.
10. Георгиевъ Ив. — Агрономъ, Служба защита на растенията, София. — (Entom. aecon.).
11. Градоевичъ, Проф. Михайло. — Професоръ по ентомология въ Университета Бѣлградъ, ул. Студеничка № 55. — (Lepidopt., Entom. aecon.)
12. Graves, Capt. Philipp. — London, S. W. 7. Herefort Square 5. (Lepidopt.)
13. Григориевъ, Б. — Ентомологъ, Босилеградъ. — (Entom. aeconom.).
14. Дончевъ, Ан. — Лекторъ по пчеларството въ Агроном. факултетъ, София.
15. Дрѣновски, Ал. К. — Естественикъ, Бул. Фердинандъ № 36. (Lepidopt., Entom. aeconom.).
16. Дрѣнски Д-ръ К. — Главенъ инспекторъ при Института за народно здраве, София. — (Diptera, Culicidae, Malariologia).
17. Дрѣнски Пенчо. — Уредникъ Царската ентом. станция при Царския музей, София. — (Diptera, Arochnoidea, Pisces, Apis melifica.).
18. Димитровъ, Ан. — Учитель-естественикъ, Ст. Загора. — (Lepidopt.).
19. Димитрова, Д-ръ Ар. — Асистентка по Биология, Биологически институтъ при Университета, София. — (Neuropt.).
20. Дучевски, Б. — Инжинеръ-химикъ. Представитель на J. G. Farbenindustrie, София.
21. Ebert, Heinz. — Leipzig S. III. — Eichendorfersstr — 39. — (Lepidoptera.).
22. Златарски, Д. — с. Абтаразакъ, Провадийско.
23. Ивановъ, Д-ръ Крумъ. — Лѣкарь, Управитель болницата — Ловечъ. — (Lepidopt.).
23. † Ивановъ Ради, София. Починалъ на 12. VI. 1938 г.
24. Кантарджиева Д-ръ Минкова, С. — София, ул. Юмрукъ чалъ № 16. — (Coleopt.).
25. Китановъ Борисъ. — Естественикъ, ул. Пловдивъ № 33.
26. Knirsch, D-r Ed. — Kölin, Stara pošta, Чехословакия. — (Fauna cavernicola.)
27. Козаровъ, Георги. — Асистентъ по зоология. Зоологически институтъ при Университета, ул. Оборище № 13. — (Collembola, Japix.).
28. Консуловъ, професоръ Д-ръ Ст. — Професоръ по зоология при Университета, София. — (Culicidae, Entom. medicin.).
29. Коцевъ Андрей. — Учитель естественикъ, V м. гимназия. София.
30. Кузевъ Кирилъ. — Преподаватель по горска зоология въ Техническото училище въ София.

31. Лазаровъ Асенъ. — Агрономъ, [Институтъ растителна защита. — (Entom aeconom.)

32. Марковичъ, Андрей. — Ентомологъ — София, ул. В. Григоровичъ № 5. — (Lepidoptera.)

33. Михаиловъ, Евгени. — Агрономъ, Директоръ зимно земледѣл. у-ще, с. Искрецъ, Софийско.

34. Моровъ, проф. Д-ръ Т. — Професоръ по зоология при Университета, София.

35. Найденовъ, В. — Агрономъ, Земледѣлско д-во, София. — (Фитопатол., Entom. aecon.)

36. Недевъ Николай. — Агрономъ, Служба защита на растенията, София. — (Ent. aecon.)

37. Недѣлчевъ, проф. Н. — Професоръ, Агроном. факултетъ, София. — (Entom. aeconom.)

38. Павлова Анна. — Естественичка, София, ул. Антимъ I № 29.

39. Папазовъ Дим. — Асистентъ при зоологическата градина, София.

40. Пеневъ Никола. — Лесовъдъ, Управитель парка Витоша. София, Клементина № 19.

41. Патевъ Павелъ. — Директоръ зоологическата градина, София. — (Protozoa).

42. Поповъ В. Иванъ. — Агрономъ, Служба защита на растенията, София. — (Entom. econom.)

43. Русковъ, проф. М. — Професоръ по лесовъдство, София. — (Entom. Forest.)

44. Стателовъ, Д-ръ Н. — Агрономъ, Служба защита на растенията, София. — (Entom. econ.)

45. Стефановъ Атанасъ. — Уредникъ геологическия отдѣлъ при Царския музей, София.

46. Стойновъ П.—Агрономъ, Варна.—(Entoma econom.)

47. † Стрибърни В. — Ботаникъ. Починалъ на 8. VI. 1933 год.

48. Стрибърни В. В. — Агрономъ, специалистъ-градинарь, Плѣвенъ. — (Entom aecon.)

49. † Тиховъ, Д-ръ М. — Бившъ редакторъ сп. Ловецъ, София. Починалъ на

50. Тошковъ, П. — Картографъ, ул. Пресансе № 4.

51. Тулешковъ, Д-ръ К. — Асистентъ при Царския музей, София. — (Lepidoptera.)

52. † Фененко, Н. — Гимназиаленъ учитель. Починалъ на 27. IV. 1934 год.

53. Филчевъ Юрданъ. — Художникъ, ул. Артилерийска № 29, София.

54. Хайдуковъ К. — Естественикъ, гимназиаленъ учитель, София.

55. Чипишевъ, В. — Агрономъ, София, ул. Аспарухъ № 9. — (Entom. aeconom.).

56. Чорбаджиевъ П. — Ентомологъ, Служба защита на растенията, София. — (Lepidoptera, Entom. aeconom., Ipidae).

57. Цаневъ Пан. — Препараторъ, София.

58. Цанковъ Никола. — Естественикъ, учитель Военното училище, София.

59. Цонковъ Йорданъ. — Уредникъ на зоологическия отдѣлъ при Царския музей, София.

РЕФЕРАТИ И СЪОБЩЕНИЯ.

Атанасовъ Н.:

21. III. 1934 год. Съобщи родъ *Ponera* Latr., новъ за България и новитѣ видове *Ponera coarctata* Latr., съ находища — София, Царска ботаническа градина, 23. IX. 1933 г. събрани отъ него и отъ Странджа пл. — крайбрѣжието, събрани отъ П. Дрѣнски, 16. VI. 1933 год. и *Ponera punctatissima* Rog. новъ видъ за Балканския полуостровъ, отъ банитѣ Сулу-Дервентъ, събрани отъ него на 28. VIII. 1933 год.

31. X. 1934 год. Съобщи нови находища на миризливата мравка *Liometopum microcephalum* Panz. отъ Кричимското Царско ловище, събрани на 18. VI. 1934 г. отъ Д-ръ Ив. Бурешъ и с. Садовецъ, Луковитско, събрани отъ него на 24. X. 1933 година.

28. XI. 1934 год. Съобщи свои наблюдения върху *Liometopum microcephalum* Panz., като изтъкна начина на построяване гнѣздото у този видъ. Даде интересни изчисления относно работата и времетраенето ѝ.

26. XII. 1934 год. Докладва изданието на Всеукрайнская академия на наукитѣ: „Мурашки украіни“ *(Formicidae ukrainae)*, Киевъ 1934, часть I, отъ проф. В. Караваевъ, директоръ на Зоологичеекия музей въ Киевь. Проф. Караваевъ разглежда въ този свой трудъ отъ 162 стр. мравкитѣ на Украйна и то само подсем.: *Ponerinae* и подсем.: *Myrmicinae*, съставляващи I часть. Втората часть ще излѣзе допълнително. Използвалъ е най-новата литература и е възприелъ номенклатурата на Emery. Раздѣля я на обща и специална часть. Въ общата часть дава характеристика на *сем. Formicidae*, разглежда анатомията, морфологията и полиморфизма у видоветѣ, а въ специалната часть това става съ огледъ на Украинскитѣ мравки, и при това резюмирани на нѣмски. Въобще цѣлата работа на проф. Караваевъ е много добра, систематично изложена и съ много изразителни рисунки. Освенъ морфологична характеристика на подсемейство, родъ и видъ той въвежда за първи пѫть подзаглавието Екология и съ това слага въ редъ и биологичнитѣ данни.

23. I. 1935 год. Показа женски екземпляръ отъ *Ponera coarctata* Latr. отъ София, уловенъ отъ него въ Царската ботаническа градина на 13. IX. 1933, и работници отъ *Ponera punctatissima* Rog. 24. VIII. 1933 год. съ сѫщото находище. Съобщи и видътъ *Dolichoderus quadripunctatus* Lin. отъ с. Дерманци, Луковитско, събранъ отъ него на 2. IX. 1934 г.

22. II. 1935 год. Съобщи новия подвидъ мравка за фауната на България *Lasius umbratus mixtus* Nyl. отъ с. Дерманци, Луковитско, събрани на 15. II. 1935 год. и Рибарица, Тетевенския балканъ, като ново находище на *Liometopum microcephalum* Panz.

24. IV. 1935 год. Прочете завещанието на проф. Августъ Форелъ: „Сѫдбата и пѫтя на човѣка“, публикувано въ „Литературенъ гласъ“ бр. 228, година VI, стр. 1—2.

22. V. 1935 год. Съобщи ново находище — Кричимската Царска курия при Пловдивъ на следнитѣ видове мравки: *Lasius fuliginosus* Latr., *Camponotus vagus* Scop. и *Tetramorium caespitum* L., събрани на 3-5. V. 1935 година отъ Д-ръ Ив. Бурешъ.

30. X. 1935 год. Съобщи новитѣ мравки за България: 1. *Messor rufitarsis* Fab., отъ Срѣдна-гора, в. 900 м. 28. VIII. 1933, 2. *Cramastogaster scutellaris subsp. schmidti* Mayr. отъ гара Лакатникъ, Вратчанско, 24. V. 1935 и 3. *Pheidole pallidula arenarum var. orientalis* Em., отъ Скакавица, Кюстендилско, 12. V. 1935, събрани отъ него, а опредѣлени отъ В. Finzi — Triest.

18. XII. 1935 год. Съобщи родъ *Formicoxenus* Mayr. и видътъ *Formicoxenus nitidulus* Nyl. нови за фауната на Балканския полуостровъ, събрани отъ него на 8. VIII. 1935 год., Хисарлъка надъ Кюстендилъ, въ гнѣздото на *Formica rufa pratensis* Retz.

29. I. 1936 год. Съобщи следнитѣ опредѣлени отъ В. Finzi мравки: *Messor barbarus varrialei* Em. отъ Двореца Евксиноградъ 15. VIII. 1935 год., събрани отъ Д-ръ Ив. Бурешъ и *Formica cinerea var. fuscocinerea* For. отъ с. Желѣзница — Софийско, 11. VI. 1934 год., в. 1050 м. събрани отъ него. Двата вида сѫ нови за фауната на Балканския полуостровъ. Съобщи и новитѣ за България видове: *Leptothorax rottenbergi var. balcanica* Sant., събрани въ Кресненското дефиле 10. IV. 1922, отъ Д-ръ Ив. Бурешъ; *Messor semirufus var. meridionalis* And. отъ р. Ропотамо — Созополъ, 21. VIII. 1935 г. Д-ръ Ив. Бурешъ; *Messor rufitarsis* Fab., Двореца Евксиноградъ 15. VIII. 1935 г. Д-ръ Ив. Бурешъ; *Pheidole pallidula arenarum var. orientalis* Em., Двореца Евксиноградъ, 26. VIII. 1935 год. Д-ръ Ив. Бурешъ; *Camponotus maculatus samius var. ionia*, отъ Скеча, Тракия, 25. VIII. 1914 год., събрани отъ Д-ръ Ив. Бурешъ, и *For-*

mica fusca var. lemani Bond. отъ Витоша, Черната скала в. 1750 м., 5. VIII, 1934 год. събрани отъ него; *Tetramorium semiloeve* An. отъ с. Дерманци, Луковитско, 15. IX. 1935 г., сжщо отъ него; *Myrmecocistus cursor var. aenescens* Nyl. отъ с. Дерманци, Луковитско, 2. IX. 1934 г., сжщо отъ него.

19. II. 1936 год. Съобщи родъ *Prenolepis* Mayr. и родъ *Acantholepis* Mayr. нови за България и новитѣ видове: *Prenolepis nitens* Mayr. отъ с. Радилово, Пещерско, 16. VI. 1933 г. събранъ отъ него и *Acantholepis frauenfeldi* Mayr. отъ гара Пиринъ, 27. VI. 1935 г., събранъ отъ Д-ръ Кр. Тулешковъ.

Бурешъ Д-ръ Ив.

23. V. 1934 г. Съобщава за смъртьта на двама членове на Българ. ентомологическо д-во, имено, за почетния членъ и заслужилъ изследователь на колеоптерната фауна на Балканския полуостровъ Викторъ Апфелбекъ въ Сараево и на руснакътъ — емигранъ, гимназиаленъ учитель естественикъ Николай Фененко. Първиятъ почина на 1 май 1934 год. и бѣ директоръ на Хигиеническия институтъ за борба съ маларията въ Сараево. Отъ страна на дружеството бѣ изпратено съболезнователно писмо до съпругата на покойния. — Тленнитѣ останки на Николай Фененко, който бѣ единъ скроменъ ученъ, любезенъ другарь, ентусиазиранъ изследователь на нашата фауна, полезенъ сътрудникъ на Царск. научни институти, бѣха изпратени отъ Софийскитѣ членове на Българското ентомологическо д-во до вечното му жилище, на 27. IV. 1934 г., като върху тленитѣ му останки бѣ положенъ разкошенъ голѣмъ венецъ и бѣ издаденъ некрологъ за неговата ранна кончина (той бѣ 50 годишенъ). Отъ страна на Българското ентомологическо д-во и на Царскитѣ научни институти произнесе речь, следъ опелото, въ Руската черква, г-нъ проф. Н. Стояновъ. Тоя последния изтъкна, че на Николай Фененко се дължи, покрай другото, заслугата че днесъ девствената гора „Парангалица“ е запазенъ резерватъ, който за вечни времена ще свидетелствува на бждещитѣ поколения, какви дивни гори е имала нѣкога България.

6. VI. 1934 год. Докладва за пеперудата *Lycaena sebrus B.*, срѣщането на която въ България не бѣ сигурно установено. Отъ наши ентомолози, тоя видъ до день днешенъ не е намиранъ. Намѣрилъ го е англичанина ентомологъ *Elwes*, на 6. VII. 1899 г. въ Рила планина (вѣроятно при Рилския манастиръ). Лондонскиятъ ентомологъ *Ph. Graves* съобщава съ писмо, че ловенитѣ отъ *Elwes* и запазени въ Британския музеи 2 женски екземпляра сж действително *Lycaena sebrus*. Англичанката *M. Nicholl* (1900, p. 30) е публикувала тоя видъ съ находище Сливенъ. Проф. *Rebel* се съмнява въ вѣрностьта на това твърдение. Докладчикътъ съобщава, че

англичанина *P. H. Thomas*, който лани екскурзира съ ентомологични цѣли изъ околноститѣ на Сливенъ, пише съ писмо, че „въпросната Лиценида е наистина *Lycaena sebrus*, безъ съмнение". Интересното е, че отъ наши лепидоптеролози тоя видъ въ казанитѣ 2 находища не е намиранъ. Казаната пеперуда изисква по-подробно проучване.

10. X. 1934 год. Показва една богата сбирка отъ български *Elateridae*, притежание на Царск. ентомолог. станция. Названията на видоветѣ сж били установени отъ видния чехски колеоптерологъ *J. Roubal*. Между тѣхъ има много нови за България видове. Една специална публикация по тая сбирка ще бжде отпечатана въ Известията на Царск. Научни институти, книга IX.

Сжщиятъ съобщава че на Н. В. Царь Фердинандъ I въ Кобургъ и на Н. В. Царь Борисъ III въ Варна сж били изпратени по единъ хубаво подвързанъ екземпляръ отъ Известията на Българ. ентомологическо д-во, кн. VII.

Сжщиятъ говори за храната на отровната змия *Vipera ursini* Bp., уловена по Люлинъ пл., при манастиря Св. Кралъ. Анализътъ на нейнитѣ екскременти показва, че тя се е хранила на 25. VI. 1934 (когато е била уловена) съ щурци (*Grilus campestris)* и съ скакалци. Въ екскремента, следъ промиване и преглеждане сж константирани: 1) глава, крила и крака отъ 2 едри екземпляра щурци, 2) глави и крака отъ 3 екземпляри срѣдно голѣми скакалци (*Calopt. italicus?)* и 2 елитри отъ срѣдно голѣми твърдокрили *(Coleoptera)*.

17. X. 1934 г. Д-ръ Бурешъ и Тулешковъ правятъ допълнение къмъ II часть отъ тѣхната студия „Хоризонт. резпростр. на пепер. въ България". Относно видътъ *Phalera bucephaloides* (№ 225) съобщаватъ, че даденото отъ Д. Илчевъ находище за Странджа планина е вѣрно. Екземп. ловенъ отъ Илчевъ, макаръ и отчасти повреденъ, се намѣри въ сбирката на Царск. ентомол. станция. Сжщо и два други екземпляра, ловени отъ П. Чорбаджиевъ при Бургасъ (Чамъ-Кьой, 25. VI. 917) се указаха на лице въ казаната сбирка. Като едно ново находище, докладчицитѣ посочватъ с. Костенецъ въ Зап. Родопи. Единъ добре запазенъ мжжки екземпл. е билъ уловенъ тамъ презъ юний 1934 год. отъ Коста Бахметьевъ.

Бурешъ показа, освенъ това, новиятъ за фауната на България видъ пеперуда *Nonagria typhae* Thnbg., уловенъ отъ Н. Карножицки при Варна (Галата), на 23. VII. 1933 г. Гженицата на тоя видъ се храни съ водни растения (тръстика).

Сжщиятъ съобщава, че въ Царската научна библиотека се получава редовно най-доброто италианско ентомолог. списание, именно „Bolletino della societa entomologica Italiana".

Въ туку що излезлата книга 7 на томъ 66 е поместена статията „Какъ да запазиме мъртвитѣ насѣкоми свежи".

31. X. 1934 г. Съобщава че е изпратилъ за научно проучване въ Прага, на д-ръ Таборски, две много интересни и за пръвъ пѫть намѣрени въ България насѣкоми, а именно: *Embia grassii Friedr.* и *Boreus sp.* (вѣроятно новъ за науката видъ). Първото отъ тия насѣкоми *Embia* е било уловено отъ д-ръ Бурешъ, на 6. V. 1913 год., по плананата Куру-Дагъ въ турска Тракия, по Текиръ-Дагъ надъ гр. Ганосъ на брѣга на Мраморно море (въ Европейска Турция) и въ Крѣсненското дефиле. Насѣкомото прилично много на 1 см. голѣма Стафилинида; то се крие подъ падналитѣ листа между храститѣ на вечнозеления дѫбъ *Quercus coccifera.* Преднитѣ крачка на това насѣкомо сѫ на края задебелени; въ тия надебелявания има копринени жлѣзи, съ помощьта на тѣхъ насѣкомото преде нишки, съ които споява сухитѣ листа за да си прави гнѣздо. Това чудновато, рѣдко животно спада къмъ единъ специаленъ разредъ *Embioidea*, близъкъ до *Orthoptera.* Второто насѣкомо *(Boreus)* е едно съ закърнѣли крила мрѣжокрило насѣкомо (Neuroptera), то прилича на една голѣма ($^1/_2$ см.) бълха. Принадлежи къмъ снѣжната фауна. Д-ръ Бурешъ го е намѣрилъ на 2. II. 1926 год. по Рила пл., връхъ Сарѫ-Гьолъ на 2000—2300 м. височина. Вѣроятно, то ще принадлежи на единъ новъ за науката видъ.

14. XI. 1934. Съобщава, че въпроса съ признаването на Бълг. ентомол. дружество за юридическа личность е окончателно уреденъ. Отъ Соф. окрѫженъ сѫдъ се получи удостовѣрение № 70—34—V. отъ 3. XI. 1934 г., съ което сѫдътъ удостовѣрява, че въ специалния регистъръ за юридическитѣ лица при сѫда, томъ I, на стр. 118, е вписано и Българск. ентомолог. дружество. Това вписване е извършено на 24. VI. 1934 год., на която дата решението на сѫда № 377, гр. дѣло № 70, 1934 год. е влѣзло въ законна сила.

Сѫщиятъ съобщава за предприетата отъ група ентомолози и зоолози (Бурешъ, Дрѣнски, Цонковъ, Петровъ) късно-есенна екскурзия, на 4. XI. 34 до водопадитѣ при с. Скакавица, Кюстендилско. Мѣстностьта е много живописна, бигорна. Водопадитѣ, около 30 м. високи, получаватъ водата си отъ голѣми карстови извори; много такива изворчета има и около водопадитѣ и въ тѣхъ има богата водна фауна. Подъ влажнитѣ камъни се намѣриха нѣколко лъжескорпиони, камподеи, колемболи, стоноги, скрипи, дребни карабиди, мокрици, мравки и пр. Въпреки напредналия сезонъ, хвърчѣха още ефемериди, *Vanessa atalanta* (трето поколение, прѣсни красиви екземпляри), *Argynnis lathonia;* изъ водата подскачаха още жаби. Изобщо, мѣстностьта е съ богата фауна.

14. XI. 34. Докладва, че въ спасанието Videnskabelige Meddelelser на Данското природоизпитат. друж., кн. 97 (1934), на стр. 212—213 е дадено, отъ видниятъ неуроптерологъ P. Esben-Petersen, описанието на новия за науката видъ *Panorpa titschacki*, отъ долината на р. Вардаръ въ Македония.

Сжщиятъ дава за прегледъ на членоветѣ на дружеството новитѣ печатни издания на Deutseches Entomologisches Institut der Kaiser Wilhelm Gesellschaft, именно, тритѣхъ серии списания: 1) Arbeiten über physiologische und angewandte Entomologie aus Berlin, Dahlem, 2) Arbeiten über morphologische und taxonomische Entomologie aus Berlin, Dahlem и 3) Entomologische Beihefte aus Berlin, Dahlem; това последното списание е органъ на Wanderversammlung deutscher Entomologen.

Сжщиятъ показа рѣдката паразитна муха *Olfersia ardea Mac.* отъ семейството *Pupiparae.* Намѣрена е върху блатната птица *Ardea alba* (Бѣла чапла), стреляна при с. Куманица — Софийско, на 6 ноември 1934 г. Птицата е съвършено бѣла като снѣгъ, а паразитната муха по нея е съвършено черна и лъщива. Съ лупа пъкъ могатъ да се видятъ, върху черната муха, снѣжно — бѣли паразитни акарчета, яко закачени съ крачката си по коремчето и гърдитѣ ѝ.

28. XI. 1934. Показа красивата бупрестида *Eurythirea austriaca* L. Тя е излѣзла отъ дървеното дюшеме на една стая въ сутерена на Царския музей. Дюшемето бѣ поставено преди 2 години и бѣ веднага покрито отъ горе съ линолеумъ. Яйцата на това твърдокрило, вѣроятно, сж били снесени въ дървенитѣ греди или дъски още преди да бждатъ употрѣбени; развитието си насѣкомото е извършило въ продължение на 2 години, и следъ като дъскитѣ сж били използувани за дюшеме, възрастното насѣкомо е прояло линолеума и е излѣзло на свобода въ стаята, на 12 ноември. 1934. Стаята е била презъ зимата отоплявана. На 26 ноем. едно второ такова твърдокрило насѣкомо отъ сем. Buprestidae е било наново уловено въ сжщата стая; то, обаче, принадлежи на вида *Buprestes haemorrhoidalis* Hbst. И дветѣ насѣкоми сж близо 2 см. голѣми.

Сжщиятъ показа уловената отъ него на 1. XI. 1934 г. късно-есенна пеперуда *Larentia dilutata* Brh. (3380). Тя хвърчи презъ това време изъ буковата гора около манастиря Св. Кралъ (Люлинъ пл.), каца и по кората на дърветата, дето мжчно може да се забележи. Д-ръ Бурешъ споменува и др. видове късно-есенни пеперуди отъ парка Евксиноградъ, като *Hypena rostralis* (вѣроятно презимува), *Miselia bimaculosa* (25 X.), *Brotolomia meticulosa* (1 XI.), *Caradrina exiqua* (25 X.), *Heliothis peltigera* (2 XI.) и др.

28. XI. 1934 год. Чете писмото на Българския пчеларски съюзъ, съ което настоятелството на Съюза подканва Българското ентомологическо д-во да вземе грижата и възложи нѣкому изучаване „Фауната на пчелитѣ въ България", защото необходимо е основно запознаване съ мѣстнитѣ раси пчела, тѣхнитѣ добри и лоши качества. Пчеларскиятъ съюзъ обещава да даде своето сътрудничество при тия изследвания.

Сжщиятъ предава на дружественитѣ членове поздравитѣ на Варненския членъ Н. Карножицки и на руския професоръ В. Лучникъ (Ставрополъ), който благодари за хубаво отпечатаната негова статия въ „Известия", кн. VIII. на Бълг. ентомолог. дружество.

26. XII. 1934 год. Докладва отчета на Държ. земедѣлско опитно поле въ Павликени, за 1931—1933 години. (Издание на Минист. на народното стопанство), съставенъ отъ П. Маджаровъ. Въ него има доста много сведения и за неприятели и болести по пшеница, рѣпица, слънчогледъ, овесъ и пр. Наблюденията сж старателно направени; дадени сж, освенъ това, на 7 отдѣлни страници, много хубаво нарисувани, най-важнитѣ наблюдавани неприятели, а именно: 1. Рапиченъ бръмбаръ *(Entomoscelis adonidis)*, 2. Зеленъ хоботникъ *(Ceuthorrhynchus sulcicollis)*, 3. Хоботника *Baris coerulescens* по рѣпицата, 4. Цвѣкловъ стъблоядъ *(Lixus ascanü)*, 5. Рапиченъ цвѣтоядъ *(Meligethes aeneus)*, 6. Синаповъ листоядъ *(Colaptellus sophiae)* и 7. Слънчогледовъ сѣчко *(Agapanthia dahlii)*.

23. I. 1935 год. Поздравлява членоветѣ на дружеството съ новата 1935 год. и имъ пожелава плодотворна и успѣшна научна дейность.

Сжщиятъ докладва статията на руския ученъ С. И. Параманов, напечатана въ Zeitschrift für wissenschaftliche Insektenbiologie, Bd. XXVII, 1934, p. 82—85, въ която съобщава за употрѣбата на ларвитѣ отъ разни видове мухи *(Calliphoridae* и *Muscidae)* за лѣкуване на гангренясали рани и на остеомиелитисъ. Въ последно време тия изследвания сж поставени на по-широка база въ Зоологическия институтъ при университета въ Киевъ. Д-ръ Бурешъ изтъква, че ентомологията има множество допирни точки съ медицината и често пжти е отъ голѣмо значение за правилното лѣкуване на много болести; припомня, напр. маларията, петнистиятъ тифъ, сънната болесть, повратниятъ тифъ и пр.

13. III. 1935 год. Докладва 3 публикации на младиятъ лѣкарь Д-ръ Минко Добревъ, който презъ 1920 година, като студентъ-естественикъ, работи доброволно въ зоологич. отдѣлъ на Царския музей. По-късно той завърши медицина въ Германия, обаче, не престана, при научната си работа, да

търси допирни точки и връзки между зоологията и медицината. Отъ 1927 година е неговиятъ трудъ Magenverdauung der Haifische nebst einer Bemerkung über die Hungerausdauer derselben Fische, напечатанъ въ Archiv für die gesamte Physiologie (Bd. 217, Heft 2); а отъ последно време сѫ публикациитѣ му: 1). „Върху отровнитѣ змии въ България и ухапването отъ тѣхъ (съ приносъ на единъ смъртенъ случай отъ такова ухапване) и 2). „Върху пиявицитѣ и тѣхното значение въ медицината". И дветѣ публикации сѫ отпечатани въ „Българска клиника", год. VI (1934), книга 5. и 10. Тѣ представляватъ значителенъ интересъ и за зоолозитѣ.

20. III. 1935 год. Показа една колекция отъ 32 екземпляри пеперуди отъ семейство *Brephidae,* родъ *Brephos.* Той съобщава, че пеперудитѣ отъ тоя родъ хвърчатъ сега презъ най-първитѣ топли дни на пролѣтьта, и който желае да ги наблюдава направо въ природата, може да ги види презъ пладненитѣ часове, при слънчево време по алеята, насадена съ брѣзи, край Духовната семинария при София. Въ България (и край София) се срѣщатъ 2 вида: *Brephos parthenias* L. и *Brephos nothum* Hb. Вториятъ видъ изглежда да е привързанъ повече къмъ планинитѣ и се срѣща по Рила пл., (Чамъ-курия), до 1700 м. височина; на Витоша надъ с. Владая до 1500 м. в.; по Люлинъ пл., до 1000 м. в.; има го и въ мѣстностьта Кушъ-Бунаръ при гр. Сливенъ (Чорб. 12. III. 1913 г.), и въ Кричимската курия при Пловдивъ. Вториятъ видъ е намѣренъ до сега само край София, въ парка Врана и при с. Козлодуй на р. Дунавъ. Докладчикътъ съобщава, че тия два вада ще да се срѣщатъ на много мѣста въ България и кани ентомолозитѣ да имъ обърнатъ повече внимание. Двата вида си много приличатъ единъ на другъ, обаче, добре се различаватъ по това, че мѫжкитѣ на *Br. mothum* иматъ двойно-гребенести пипала, когато у *Br. parthenias* тия пипала сѫ влакнести, много слабо назѫбени.

4. IV. 1935 г. Показа нѣколко екземпляра отъ рѣдката пеперуда *Lybithea celtis,* ловени на 1. и 9. IV. 1935 отъ Н. В. Царя въ подножието на Родопитѣ, въ Ели-Дере и дефилето на р. Вѫча, надъ с. Кричимъ. Уловенитѣ екземпляри сѫ зимували, тѣ сѫ отчасти избледнѣли и изпокѫсани, което доказва че тѣ сѫ хвърчали миналата есень. При хвърчение, пеперудата много прилича на една презимувала малка *Vanessa urtice,* или на *Vanessa c-album,* а особено на *Argynis lathonia,* които хвърчатъ, въ казанитѣ 2 дефилета, заедно съ *Lybithea celtis.* Тия пеперуди сѫ едни отъ най-раннитѣ пролѣтни пеперуди и се появяватъ презъ най-първитѣ пролѣтни дни, когато снѣгътъ още не се е напълно разтопилъ. Уловенитѣ отъ Царя 2 екземпляра *L. celtis* сѫ уловени въ Ели-дере на 9. IV.; предишниятъ день навалялъ 10 см. снѣгъ, а презъ изминалата нощь температурата на въздуха бѣ паднала 2°С.

подъ нулата. Заедно се *Lybithea celtis* хвърчѣха и *Rhodocera rhamni, Pieris napi* и *Vanessa xanthomelas* (всички презимували). Тая последнята не рѣдко се срѣща и изъ дефилето на р. Вжча.

Показа и 5 екземпляри отъ красивата ранно-пролѣтна пеперуда *Thais polyxena*. Екземпляритѣ сж съвършено прѣсни, токущо излюпени изъ какавиди. Уловени сж по обраслитѣ въ храсталаци баири край с. Бѣла, не далечъ отъ Кричимъ. Тоя видъ е не много топлолюбивъ; появява се винаги порано отъ *Thais cerisyi*; когато *polyxena* завършва лѣтежа си, тогава почва тоя на *cerisyi*.

Сжщиятъ показа и 7 вида нощни пеперуди, ловени на 1—5. IV. 1935 по елекрическитѣ лампи въ Кричимския дворецъ, а именно: *Biston stratarius*, не рѣдко, *Amphidasis betularius, Caradrina alsines* Br., *Cucullia chamomillae* Schr., *Taeniocampa gothica* L., *Pachnobia rubricolis* F., *Scopelosoma satelitium* L. и *Saturnia spini*.

24. IV. 35. Съобщава, че нашиятъ почетенъ членъ Нег. Вел. Царь Фердинандъ I е билъ избранъ на 20. III. т. г. за почетенъ членъ на Австрийското ентомологично дружество. Хубава статия за новия почетенъ членъ е публикувана, по тоя случай, въ Zeitschrift des Oesterreichen Entomologen-Vereins, Jahrg. 20, Nr. 4, p. 20—26. Wien 15. IV. 1935. Въ сжщата книжка на списанието е публикувана кратка биография на недавна починалия лепидоптерологъ Dr Adolf Binder, който презъ 1932 и 33 год. събира пеперуди и въ България.

Чете писмото на професора Юлиусъ Комарекъ отъ Прага, съ което той благодари за избирането му за почетенъ членъ на Българск. ентомол. дружество.

22. V. 1935 год. Показа нѣколко по-рѣдки видове пеперуди, констатирани отъ него въ България, а имено: 1. *Apopestes dilucida* Hb., отъ пещерата „Темна-дупка“ при гара Лакатникъ, уловена на 15. VII. 1925, на 35 м. далече отъ входа, въ почти пълна тъмнина; видътъ е новъ за фауната на България. 2. *Chlocphora bicolorana* Fuessl, уловена отъ Нег. Вел. Царь Борисъ III, въ Царската кричимска курия при Пловдивъ, на 19. VI. 1934. Кричимската гора е стара джбова гора; казаната пеперуда е характеренъ видъ за джбовитѣ гори. 3. *Arctia hebe* L., 3 красиво изпъстрени пеперуди, гжсеницитѣ на които сж били намѣрени отъ Нег. Вел. Царь Борисъ III по карстовитѣ хълмове надъ извора Текиря, до гара Кричимъ. Гжсеницитѣ сж се хранили съ широколистната *Euphorbia myrsinites* L., намѣрени сж били рано напролѣть, следъ растопяване на снѣговетѣ: 10. III, 26. III и 3. IV. Какавидниятъ имъ периодъ е траялъ: 26. III до 16. IV 1935; 2. IV. 1934 до 16. IV. 1935; 10. IV до 2. V. 1935. Пеперудитѣ силно вариратъ по окраска.

12. VI. 1935. Показа 3 пеперуди, ловени отъ асист. Н. Атанасовъ въ Сливенско, на 5. VI. 1935, а именно: 1. *Thais cerisyi*, срѣщаше се не рѣдко до село Бѣла (ново находище въ България); 2. *Argynnis pandora*, 1 съвършено прѣсна мжжка отъ пролѣтното поколение; 3. *Arctia aulica*, една тукущо излюпена женска отъ сжщото мѣсто.

16. X. 1935. год. Показа паразитната муха *Ornithomyia* (отъ групата на конскитѣ мухи *Pupiparae)*, която е намѣрилъ въ перушината на птицата Козодой *(Caprimulgus europaeus)* въ Евксиноградъ при Варна, на 13. IX. с. г. Обръща внимание върху мимикризма, който тия мухи правятъ по тѣлото на своя гостоприемникъ. Конската муха *(Hypobosca equina)* има цвѣтъ като голата кожа на коня между заднитѣ му крака; паразитната муха по бѣлата чапла е съвършенно черна и лъщива сжщо както сж черни краката на казаната птица. Уловената сега по козодоя паразитна муха има сжщиятъ кафявъ цвѣтъ, какъвто има перушината на казаната птица. Мухата бързо бѣга и се завира изъ перушината и много мжчно се намира изъ нея. Д-ръ Бурешъ даде мухата за по-подробно проучване на П. Дрѣнски; тоя последния предполага, че тя принадлежи на нѣкой новъ видъ отъ рода *Ornithomya.*

16. X. 1935 год. Говори за голѣмата пакость, която стършелитѣ *(Vespa crabro)* причиняватъ на пчеларството въ Варненско. Въ Евксиноградския паркъ при Варна той е наблюдавалъ, презъ първата половина на месецъ августъ, какъ обилно развждилитѣ се презъ тая година стършели масово избиватъ пчелитѣ, като ги ловятъ по градинскитѣ цвѣтя, изяждатъ главитѣ имъ, а тѣлата занасятъ въ гнѣздата си. Около единъ цъвтящъ храстъ отъ *Hybiscus*, високъ до 2 метра и обилно покритъ съ едри бѣли фуниести цвѣтове, той е наблюдавалъ почти всѣки 2-3 минути нѣкой стършелъ да изнася изъ него, зграбчена между краката му пчела. При ловенето на пчелитѣ, които събиратъ поленовъ прашецъ въ цвѣтоветѣ на казания храстъ, стършелитѣ постжпватъ по следния начинъ: стършелътъ кацва върху отворения фуниестъ цвѣтъ, въ който се е заврѣла пчелата, тая последната изплашена отъ неканения гостъ бърза да излѣзе навънъ, стършелътъ я зграбчва съ краката и съ якитѣ си челюсти; става кратко боричкане между пчелата и 8 пжти по-голѣмия якъ стършелъ, тоя последниятъ я ожилва съ якото си, до половинъ сантиметъръ дълго шило, 1 или 2 пжти, дѣто завърне, а сжщевременно почва да гризе главата, като често откжсва и крилата, ако пчелицата удря съ тѣхъ. На убитата по тоя начинъ пчела стършелътъ изяжда главата, следъ това я зграбчва между краката си и я отнася, вѣроятно, въ гнѣздото си, за да нахрани съ нея своитѣ ларви. Описаната борба трае кратко време, 10 до 15 секунди. Въ продължение на 3 наблюдения,

за половинъ до три четвърти часъ, бѣха отнесени отъ единъ храстъ *Hybiscus* около 20 до 26 пчели. Като се има предъ видъ, че това лѣто изъ Варненско, и специално изъ Евксиноградския паркъ, имаше извънредно много стършели *(Vespa crabro)*, може лесно да извадиме заключение, какво голѣмо множество пчели биватъ унищожавани отъ стършели. Въ Евксиноградското имение има обширенъ, добре подреденъ пчелинъ (наглеждань отъ самия директоръ г-нъ Мумджиевъ), обаче пчелнитѣ семейства оставатъ винаги доста слаби. Пчеларитѣ обясняватъ това съ силнитѣ вѣтрове, които духатъ тукъ, особено напролѣтъ, когато пчелитѣ би трѣбвало да събератъ най-много медъ. Мене ми се струва, обаче, че казанитѣ пчелни семейства сж слаби поради това, че голѣмо множество пчели биватъ унищожени отъ стършелитѣ, и то презъ това време на лѣтото, когато Евксиноградския паркъ, съ своитѣ разкошни и богати цвѣтни градини, дава обилна паша за пчелитѣ.

Сжщиятъ обръща внимание върху обстоятелството, че пчеларитѣ често повдигатъ оплаквания противъ птицата „пчелоядъ“ *(Merops apiaster)* като пакостникъ на пчеларството, а много рѣдко се оплакватъ отъ стършелитѣ. Убеждението на докладчика е, че въ сжщность, стършелитѣ сж много голѣми пакостници за пчеларството, а птицата пчелоядъ, както показаха изследванията, извършени въ Царския Музей върху нейната храна, сж само временни пакостници презъ дъждливо време. При това, пчелоядътъ се храни и съ оси и стършели, които сж пакостници на пчеларството.

Докладва и направенитѣ отъ него наблюдения по брѣга на Черно море при Евксиноградъ, гдето е наблюдавалъ ситѣ *(Vespa germanica)* да се хранятъ съ малкитѣ морски рачета, наречени „морски бълхи“ *(Amphipoda)*. Ситѣ облитатъ мокритѣ камъни по морския брѣгъ и търсятъ, изъ дупкитѣ и пукнатинитѣ на камънитѣ, скрититѣ вжтре морски бълхи; малкото раче изплашено отъ посѣщението на осата бърза да излѣзе отъ дупката навънъ, за да се зарови въ пѣсъка. Въ тоя моментъ рачето бива улавяно отъ осата, която го зграбчва съ краката си, пада съ него на пѣсъка, почва да го хапе, като му кжса краката, съ които то рита и се брани. Борбата трае кратко време, около 5 секунди, следъ което осата прибира малкото раче между краката си и отлита съ него, вѣроятно, за да го занесе като храна на своитѣ ларви. По обширния морски плажъ край Варна, всѣки посетитель може лесно да наблюдава оси, които облитатъ мокрия морски пѣсъкъ, като търсятъ нѣщо изъ дупчицитѣ, изкопани по тоя пѣсъкъ отъ морскитѣ бълхи. Подъ тия дупчици сж скривалищата на морскитѣ бълхи и затова именно ситѣ облитатъ тѣхъ и чакатъ своята жертва, за да излѣзе отъ тамъ, да я сграбчатъ и отнесатъ въ гнѣздото си. Тия оси ставатъ често досадни за посетителитѣ на плажа и много на често

кѫпящитѣ се биватъ ужилвани отъ тѣхъ, и то най-често когато настѫпятъ съ боси крака търсящата морски бълхи оса. Че ситѣ се хранятъ съ животинска храна това е добре известно; тѣ ядатъ охотно и сурово месо изъ касапницитѣ. Докладчикътъ споменува, че веднъжъ въ неговата стая въ Евксиноградъ, гдето е ималъ на масата си прѣсно препарирани насѣкоми и пеперуди, една оса е влѣзла вѫтре и е изяла коремчетата на около 10 пеперуди, като не е пренебрегнала даже и коремчето на една много космата пеперуда, на една *Catocala elocata.* Ситѣ въ Евксиноградското имение сѫ единъ голѣмъ пакостникъ и за узрѣлото грозде и за презрѣлитѣ плодове.

20. X. 1935 год. Показа една добре оформена какавида отъ вечерната пеперуда *Acherontia atropos* (мрътвешка глава). Гѫсеницата ѝ е била намѣрена въ парка Евксиноградъ, отъ Княгиня Евдокия, на 9. X. 1935 год. да се храни съ листата на дървото *Poulovnia imperiabis Sieb.* Отечеството на това растение е Източна Азия (Китай), то се култивира въ Евксиноградския паркъ като декоративно дърво, прилично на едролистенъ яворъ. На ентомолозитѣ е известно, че гѫсеницата на мрътвешката глава се храни главно съ растенията отъ семейство *Solanaceae,* най-често съ листата на картофитѣ, на ясмина и на *Lycium barbarum.* Затова и намирането на гѫсеницата върху казаното дърво бѣ изненада, понеже то принадлежи къмъ семейството *Scrophulariaceae.* При преглеждане, обаче, на специални ботанически систематични трудове се указа, че това семейство, въ естествената систематика на растенията, стои въ близко съседство съ семейството *Solanaceae.* Намирането гѫсеницата на мрътвешката глава върху *Paulovnia* иде да докаже близката генетична връзка между казанитѣ две семейства растения. Гѫсеницата се превърна на какавида на 11. X. 1935 год. Какавидата ще презимува и отъ нея ще излезе пеперуда на следнята 1936 год., презъ началото на месецъ юний. (Отъ нея въ началото на юний излѣзоха паразитни тахиниди).

Д-ръ Бурешъ показа пеперудата *Brotolomia meticulosa,* отгледана отъ гѫсеница, намѣрена край София, върху растението *Mentha.* Гѫсеницата какавидира на 15. VII. 1935 г., а даде пеперуда на 2. VIII. 1935. Споменатата гѫсеница е силно полифагна, затова не е безъ интересъ да се регистриратъ всички видове растения, съ които тя се храни.

18. XII. 1935. Показа една хубава колекция отъ 35 екземпляри мрѣжокрили насѣкоми *Ascalaphidae (Neuroptera),* събирани въ България и притежание на Царската ентомолог. станция. Тия рѣдки насѣкоми приличатъ на водни кончета, обаче, главата имъ е снабдена съ дълги, на върха топчести пипала, такива, каквито иматъ пеперудитѣ. Тѣ хвърчатъ презъ лѣтото по сочнитѣ, покрити съ цвѣтя ливади, мѫчно

се забелѣзватъ и мѫчно се ловятъ. Показанитѣ екземпляри принадлежатъ на 2 вида: *Ascalaphus macaronius* Scop. и *Ascalaphus ottomanus Germ.* (det. Dr. Taborsky, Praha). Първиятъ видъ се срѣща по-вече въ планинскитѣ мѣста, има го въ Люлинъ пл., Витоша, Рила (Чамъ-Курия, на 1350 м. вис.), Родопитѣ, Странджа пл. и при гр. Бургасъ; хвърчи най-често презъ края на юлий месецъ. Вториятъ видъ е разпространенъ въ по-южнитѣ мѣста; има го при Деде-Агачъ, на Куру-Дагъ планина въ ю. ис. Тракия и при манастиря Патлейна до гр. Преславъ; хвърчи презъ месецъ май.

Сѫщиятъ показа разкошно издадената въ 4 тома книга на видния японски орнитологъ Маркизъ Хачисука, озаглавенъ „The Birds of the Philippine Islands“ (Witherbu, London 1934/1935), въ 4-тия томъ на която (на стр. 416) е описанъ птичия родъ *Borisia*, нареченъ така на името на Царь Борисъ III. Въ тоя родъ спадатъ 4 вида и 1подвидъ; 3 отъ тѣхъ сѫ изобразени цвѣтно на табл. 62. Маркизъ Хачисука е авторъ на монографски съчинения върху птицитѣ на Сахара, на Формоза, на о-въ Исландия и др. Той е посетилъ презъ 1934 год. България и е подарилъ за Царския музей много рѣдкото животно — малката „Панда“ отъ Хималаитѣ.

29. I. 1936 год. Докладва наредбата-законъ за земедѣлско-стопанскитѣ изследователски институти въ България (Държ. вестникъ, год. 58, бр. 23. I. 1936), съ който се урежда и „Института за защита на растенията“ и специално на ентомологичния отдѣлъ въ тоя институтъ. Обръща внимание на ентомолозитѣ върху обстоятелството, че въ казания институтъ, съгласно чл. 11, алинея 3, могатъ да бѫдатъ назначени (съ конкурсъ) само лица „съ висше агрономическо образование и съ специализация най-малко една година при съответни научни институти въ страната или въ чужбина“. „Заварентитѣ отъ закона лица на служба при земедѣлско-стопанскитѣ изследователски и контролни институти, които нѣматъ висше агрономическо образование, а друго специално висше образование [напр. естественици], запазватъ длъжностьта си“. Казаниятъ законъ отменя закона отъ 1924 година.

Сѫщиятъ докладва новитѣ за фауната на България видове пеперуди 1. *Agrotis obesa scita* Alph. (1408), 2. *Eupithecia aliaria* Stgr. (3594 det. Rebel) и 3. *Eupithecia nanata* Hb. (3634). И тритѣ вида сѫ ловени въ Евксиноградския паркъ при Варна презъ августъ месецъ 1935 год.

Сѫщиятъ докладва че Н. В. Царь Борисъ III е наблюдавалъ и уловилъ въ Кричимския ловенъ развъдникъ на 11. I. 1932 г. пеперудата *Ptilophora plumigera* Esp. (852). Не се знаеше до сега, че тая пеперуда хвърчи и зимно време.

8. V. 1936 год. Съобщава, че на 2. II. 1936 год. се е поминалъ нашиятъ дописенъ членъ, руския ентомологъ,

Викторъ Лучникъ въ Ставрополъ (Северенъ Кавказъ). Той е бележитъ руски ентомологъ и специалистъ по семейството *Carabidae* (Coleopt.). Роденъ е на 24. II. 1892 год. въ Владикавказъ, като синъ на държавенъ агрономъ. Следвалъ е (1912—1917 г.) естествени науки въ Москва и Киевъ. Отъ 1919 год. насамъ бѣ уредникъ на музея въ Ставрополъ (1925—1930), като сѫщевремено бѣ и директоръ на Ставрополската станция за защита на растенията. Презъ 1930 год. той стана професоръ по зоология и биология въ педагогическия институтъ, а отъ 1932 год. и редовенъ професоръ по зоология и паразитология въ зоотехническия институтъ на сѫщия градъ. Той бѣ председатель на Ставрополското ентомологично дружество и отъ тамъ сѫ и нашитѣ връзки съ него. Бѣ почетенъ или дописенъ членъ на ентомологичнитѣ дружества въ Ленинградъ, Прага, Лвовъ, София и Бѣлградъ. На 16 годишна възрасть той публикува първия си научен трудъ по *Carabidae*, а отъ тогава до смъртьта си (1908—1936) публикува около 200 статии по *Carabidae, Cicindelidae* и др., и около 300 рецензии, съобщения и бележки въ разни (главно руски) ентомологични списания. Въ Известията на Българското ентомологично дружество, кн. VIII, излѣзе отпечатена неговата статия „Обзоръ жуковъ групи *Pogoninae* (Col.) европейского побережия Чернаго моря". Неговата сбирка отъ *Carabidae* съдържа около 100,000 екземпляри, съ множество *типуси* и *котипуси*. Сега тя е съхранена въ Зоологическия Музей на Руската академия на наукитѣ. Паметьта му бѣ почетена съ ставане на крака.

7. X. 1936 г. Докладва за организацията и дейностьта на четвъртия славянски конгресъ на географи и етнографи, станалъ въ София на 15—20 августъ т. г. Въ конгреса имаше и секции по зоогеография, фитогеография и геология. На биогеографската секция председатель бѣ ботаника проф. Ст. Петковъ, а секретарь ентомолога Д-ръ Бурешъ. Въ казания конгресъ деятелно участие взеха и членоветѣ на Б. Е. Д.: Д-ръ Бурешъ, П. Дрѣнски (той води екскурзията презъ подбалканския коридоръ за Бургасъ и Странджа пл.), Дим. Папазовъ и Н. Атанасовъ. Завързани бѣха добри връзки съ полски, чехословашки и югославянски природоизпитатели.

Сѫщиятъ показа три рѣдки за фауната на България пеперуди: 1. *Lobophora halterata* отъ Царъ Борисовата градина при София, 12. VI. 1936 год.; 2. *Scolyopterix lybatrix* отъ пещерата „Задънка" при Карлуково (улов. Н. Атанасовъ) и 3. *Phlogophora scita* (1865) отъ Чамъ Курия, 3. VIII. 1936 г. на 1350 м. в.

Сѫщиятъ докладва за юбилейното тържество на проф. Д-ръ Ст. Петковъ, по случай неговата 70-годишнина. Като председатель на Бълг. природоизп. друж., той на нѣколко пѫти е председателствувалъ тържествени събрания и на Б.

Е. Д. и изобщо е държалъ най-близки връзки съ нашето дружество. Членоветѣ на Б. Е. Д., които въ по-голѣмата си часть сж ученици на юбиляра, взеха най-деятелно участие въ организиране на юбилейното тържество. Председателътъ Д-ръ Бурешъ държа речь за живота и дѣлото на заслужилия природоизпитатель-юбиляръ.

10. XII. 1936 г. Показа една сбирка отъ 212 екземпляра кожокрили насѣкоми отъ групата ухолези — *Forficulidae*. Той е можалъ да констатира въ България 4 вида: 1. *Labidura riparia* Pall., 2. *Labia minor* L., 3. *Forficula auricularia* L. и 4. *Forficula smyrnensis* Sevr. Първитѣ 3 вида сж широко разпространени въ цѣла Европа и Азия и даже по цѣлия свѣтъ. Това широко разпространение се обяснява съ живота на казанитѣ насѣкоми, които обичатъ да се криятъ между дъски, сандъци, въ кошове съ плодове, между платове и разни стоки и по тоя начинъ сж пренесени и разнесени на далечни разстояния, посрѣдствомъ параходи, тренове, кервани и пр. Четвъртиятъ видъ *Forficula smyrnensis* обаче, е единъ рѣдъкъ видъ, съ по ограничено разпространение, което обхваща брѣговетѣ на Срѣдиземно море: Корсика, Ю. Италия, Гърция, Мала Азия, Сирия; а по брѣговетѣ на Черно-море го има въ България, Кримъ, Кавказъ, Сухумъ и Батумъ. Видътъ *smyrnensis* е най-едрата наша ухолеза; тя се различава много ясно отъ едритѣ екземпляри на *Labidura riparia* по следнитѣ белези: *smyrnensis* има върху кожеститѣ черно-кафяви крилни покривки по едно овално, свѣтло-желто петно, а освенъ това ципеститѣ свѣтло-желти долни крила стърчатъ доста извънъ кафявитѣ кожести крила, така че *smyrnensis* при пръвъ погледъ се различава отъ всички други видове по тия 4 свѣтло-желти петна, разположени на гърба му. Д-ръ Бурешъ говори и за биологията и грижитѣ за потомството (яйцата) у тия чудновати организми. У насъ ги наричатъ освенъ ухолези, още и кукулази, кухолези и щипалки.

Находищата на констатиранитѣ отъ него видове сж следнитѣ: 1. *Forficula smyrnensis* Sevr. (det. Menozzi): парка Евксиноградъ при Варна, 5. X. 1924, 3. IX. 1923, 17. X. 1926 (събр. Д-ръ Бурешъ), тука тя се крие въ старитѣ зидове изъ парка и особено изъ манастирскитѣ стари здания около манастиря Св. Димитъръ; наесень, когато времето се застуди, тя навлиза въ отопленитѣ стаи. Други находища на тоя видъ сж: Генишъ-ада, въ горското стопанство Тича, 18. IV. 1931 (събр. Бурешъ) и Странджа планина, при с. Кости, 2. V. 1931. — 2. *Labidura riparia* Pall., край р. Струма при с. Тополница (Петричко), 20. IX. 1931 (събр. Бурешъ); при с. Голѣмо-Бѣлово въ Родопитѣ; при Бургасъ 20. V. 1924 и Кара Бурунъ (Бургаско), 17. VI. 1928 (Дрѣнски); при гр. Видинъ, 24. VI. 1927. — 3. *Labia minor* L., въ Германския манастиръ въ Лозенъ

пл. (Софийско), 10. VIII. 1911 (събр. А. Урумова-Бурешъ). — 4. *Forficula auricularia* L., 80 екземпляри отъ множество находища изъ цѣла България. Въ Пиринъ пл. я има до 1000 м. височина, въ Рила пл. (Чамъ-Курия) до 1350 м. височина, обаче рѣдко.

11. II. 1937 год. Съобщава, че на 2. X. 1936 год., на 70 год. възрасть е починалъ въ Берлинъ видниятъ ентомологъ Dr. Hans Stichel. Той е билъ въ връзка съ българскитѣ ентомолози отъ създаването на Българското Ентомологическо Дружество (основ. 1909 г.), като е услужвалъ на членоветѣ съ чужда литература и като е широко откривалъ за тѣхъ страницитѣ на издаваното отъ него списание — *Zeitschrift für wissenschaftliche Insektenbiologie*. Това списание той е издавалъ въ продължение на 25 годинн (сега го издава неговиятъ синъ W. Stichel — Berlin) и въ него сж публикували свои трудове: Бахметиевъ, Бурешъ, Дрѣновски. Тамъ сж отпечатани и много рецензии върху трудове на български ентомолози. Лично той е работилъ по пеперудна фауна, особено по *Parnassiidae* и *Riodinidae*, а за „Lepidopterorum Catalogus“ е разработилъ семейството *Nymphalidae*. Неговата голѣма специална сбирка отъ *Riodinidae* е завещана на Берлинския Зоологически музей. Членоветѣ на Българското Ентомологическо дружество почетоха неговата паметь съ ставане на крака.

4. II. 1937 год. Съобщава следнитѣ събрани отъ него въ България ручейници (Trichoptera), идентифицирани отъ д-ръ Радовановичъ въ Сараево: 1. *Limnophilus vittatus* Fbr. отъ Чамъ-Курия 18. V. 1913 г. — 2. *Sericostoma timidum* Hag. отъ Родопитѣ надъ баня Костенецъ 1. VII. 1912 г. — 3. *Philopotamus montanus* Don., Костенецъ 15. V. 1912 г. — 4. *Philopotamus ludificatus* Mc. Lach. отъ Чамъ-Курия, 18 VII. 1936, на 1700 м. вис. — 5. *Rhyacophila tristis* Pict. отъ Бачковския манастиръ 3. V. 1909 г. — 6. *Odontocerum albicorne* Scop. (женска) отъ Чамъ-Курия 28. VII. 1908 г., на 1400 м. вис. — 7. *Plectrocnemia conspersa* Curt. отъ Бургасъ 1912 год.

4. II. 1937 год. Говори върху твърдокрилитѣ насѣкоми отъ сем. *Staphilinidae*, които се срѣщатъ въ пещеритѣ, особено пъкъ върху прилепно гуано или пъкъ върху човѣшки екскременти, оставени въ пещеритѣ. Сжщиятъ показа следнитѣ видове, намѣрени върху прилепно гуано: 1. *Atheta spelaea* Er. обикновенъ видъ изъ „Новата пещера“ при гр. Пещера, 15. X. 1932 год. — 2. *Atheta spelaea var. macroptera* Bernh., 3 екземпл. отъ „Сухата пещера“ при Дрѣновския манастиръ, 5. IX. 1936 год., събр. Д. Папазовъ. — 3. *Philonthus cephalotes* Grach. отъ пещерата при гр. Луковитъ, 28 IX. 1935, събр. Н. Атанасовъ. — 4. *Quedius mesomelinus* Marsh. отъ пещерата „Леденика“ при Враца, 6. VI. 1933 г. и отъ „Сухата пещера“ при Дрѣновския манастиръ, 5. IX. 1936 г., обикно-

венъ видъ. — 5. *Paederus litoralis* Grach. отъ пещерата при Луковитъ, 28. IX. 1935 г., събр. Н. Атанасовъ. Видоветѣ сж опредѣлени отъ проф. д-ръ Ото Шерпелцъ въ Виена.

15. X. 1937 г. Съобщава за смъртьта на видния унгарски зоологъ и почетенъ членъ на Българското ентомологическо дружество Д-ръ Геза Хорватъ, директоръ на Народния музей въ Будапеща. Тоя отъ българско произхождение ученъ почина на 90 годишна възрасть въ Будапеща, на 8. IX. 1937 г. Той написа първата публикация по хемиптерната фауна на България и бѣ въ близки научни връзки съ Д. Йоакимовъ и д-ръ Бурешъ. Притежаваше българския орденъ за граждански заслуга II. степень. Неговиятъ прадѣдо произхождалъ отъ с. Брѣзовица, Ихтиманско и затова, по негово желание, на некролога, по случай смъртьта му, бѣ поставено отъ неговата жена надписа: „Д-ръ Хорватъ Геза — Брезовица, Бугаринъ". Той бѣ почетенъ членъ на 18 научни дружества, почетенъ главенъ директоръ на Националния Музей въ Будапеща, почетенъ членъ на Унгарското кралско научно дружество, председатель на X. зоологич. конгресъ въ Будапеща и пр. и пр. По образование бѣ лѣкарь, но съ медицина не се занимаваше, а само съ изучване на насѣкомитѣ и специално съ полукрилитѣ; въ тая область той написа повече отъ 100 публикации и стана единъ отъ най-виднитѣ специалисти по тая група насѣкоми. Българскитѣ ентомолози почетоха неговата паметь съ ставане на крака.

Сжщиятъ говори за живота и дѣлото на ботаника Ив. К. Урумовъ, починалъ на 9. X. 1937 г. Той е билъ въ близки връзки и съ Бълг. Ентомологическо д-во.

17. XI. 1937. Докладва за научната дейность на кустоса въ лепидоптерологичния отдѣлъ на Виенския музей Д-ръ Хансъ Черни (Hans Zerny) и за връзкитѣ, които българскитѣ лепидоптеролози (Бурешъ, Дрѣновски, Тулешковъ) иматъ съ него. Той винаги най-охотно е услужвалъ на българскитѣ ентомолози съ необходимата ентомологична литература и е опредѣлялъ или ревизиралъ изпратени му материали отъ *Microlepidoptera*. Неговата публикация *„Die Schmetterlingsfauna Albaniens"* (изработена заедно съ бележития почетенъ членъ на Б. Е. Д. проф. д-ръ Ребелъ) е отъ голѣмо значение и за познаването пеперудната фауна на Македония. Д-ръ Черни желае да бжде членъ на Б. Е. Д. Докладчикътъ предлага да бжде избранъ за дописенъ членъ. Казаниятъ виенски ученъ, следъ пенсионирането на директора Ребелъ, е неговъ замѣстникъ и българскитѣ ентомолози могатъ да иматъ голѣма полза отъ неговото членуване у насъ. Избора му за дописенъ членъ се приема единодушно.

Сжщиятъ докладва за дейностьта на зоолога Професоръ д-ръ Францъ Вернеръ, който това лѣто навърши своята 70 годишна възрасть. Проф. Вернеръ е първиятъ,

които е писалъ по-обстойни публикации по херпетологичната и и ортоптерна фауна на Балканския полуостровъ и България. Билъ е въ близки връзки съ покойния български херпетологъ Василъ Ковачевъ и е останалъ до днесъ добъръ приятель на българскитѣ зоолози. Отъ страна на Б. Е. Д. му е изпратено поздравително писмо.

15. XII. 1937 г. Показа следнитѣ интересни и рѣдко срѣщащи се пеперуди, ловени при Варна отъ Н. Карножицки. 1. *Mamestra stigmasa* Chr. (1479) единъ вторъ екземпляръ уловенъ на 25. VIII. 1935 г. (може би второ поколение); идентификацията на вида е провѣрена отъ Boursin въ Парижъ. — 2. *Catocala disjuncta* Nb., Варна 25. VI. 1932 г.; 3. — 3. *Earias vernana* N.g. новъ за фауната на България видъ, ловени на 28. V. 1936 г. — 4. *Sarrothripus revayana* Sc. (4126), 3. и 5. X. 1936 г. — 5. *Amphipyra eriopoda* H. S. (2042), 30. VIII. 1935 г.. Варна е ново находище на тоя рѣдъкъ типично ориенталски видъ. — 6. *Dianthoecia luteocincta* Rbr. (по Staud. Rbl. Kat. като вариететъ отъ *filigrama* Esp. 1542 b), новъ за България видъ, ловенъ сжщо при Варна и идентифициранъ като тоя видъ отъ Boursin въ Парижъ и отъ Prof. Draud въ Дармщадъ — 7. *Toxocampa craccae*, Варна 29. IX. 1935 г., въ това находаще се срѣща не много рѣдко.

23. I. 1938 г. Говори върху биологията на пеперудата *Hemaris fuciformis* L. (771). Той е намѣрилъ въ Чамъ Курия гжсеницата ѝ на 4. IX. 1936 г. да се храни съ листата на храста *Lonicera xylosteum* L. Намѣрената гжсеница се отличава отъ изображението, дадено за нея въ съчинението Berge Rebel 1920, табл. 21, фиг. 3, по това че нѣма никакви следи отъ сини ленти и отъ свѣтло-желта ивица по гърба. Гжсеницата се храни презъ деня, не презъ нощьта. Тя се зарови въ земя за да направи какавида на 10. IX. с. г., а отъ какавидата излѣзе пеперуда на 10. V. 1937 г. въ София. Какавидната фаза трае значи 8 месеца. Тая пеперуда е планински видъ; обаче въ парка на двореца въ София е била ловена на 17. VI. 1936 г. отъ Н. Ц. В. Князъ Кирилъ; вѣроятно гжсеницата (или какавидата) е била донесена тукъ съ разни растения и цвѣтя отъ Чамъ Курия.

31. V. 1938 г. Докладва публикацията на Цв. Димитровъ: Вреденъ или полезенъ е *Macrolophus costalis* (София 1938 г., сп. Земл. изпит. инст.) Отъ тоя хубавъ трудъ се вижда, колко е необходимо да знаеме, до най-голѣми подробности, биологията на едно насѣкомо, за да можемъ да вадимъ заключения за неговата полза или вреда и за неговото стопанско значение. Макаръ че за това живущо по насадения тютюнъ насѣкомо да сж писани до сега 8 публикации отъ 5 автори, все пакъ неговата биология и неговото стопанско значение не сж още напълно изяснени.

5. IV. 1938 г. Показва всички видове пеперуди отъ рода *Apopestes (Antophila),* констатирани досега въ България и прави поправки и добавки къмъ даденитѣ отъ него сведения въ публикацията „Хоризонтално разпр. на пепер. въ България“ (1935, Nr. 650—662). Отъ ревизията на тия видове, направена въ Парижкия природонаученъ музей отъ *Dr. Ch. Bursin* се указа, че опредѣленитѣ отъ Бурешъ и Тулешковъ екземпляри като *Apopestes cataphanes* Hb. принадлежатъ на 2 вида: *Apopestes ligaminosa* Ev. и *Apopestes limbata* Stgr. Първиятъ (по новата система тика като самостоенъ видъ, а не като вариететъ) е ловенъ въ Крѣсненското дефиле и при Св.-Врачъ. Видътъ *Cataptanes* не се срѣща (споредъ Dr. Bursin) въ България и на Балканския полуостровъ.

Сѫщиятъ съобщава, че ендемичния за пеперудната фауна на България видъ *Harmodia drenowskii* Rbl. е констатиранъ, като специаленъ подвидъ *(kendevani* Schw.) и въ Северна Персия. Вижъ статията на L. Schwingenschuss: Weitere Neuheiten aus Nord-Persien (Oesterr. Entomolog. Verein — Wien, XXII, p. 57. Wien 1937).

Дрѣновски Ал. К.

17. X. 1934 год. Говори за земнитѣ пчели на пл. Алиботушъ, хванати отъ него презъ това лѣто. Той е открилъ тамъ презъ последнитѣ години 23 разни видове (въ България сѫ познати всичко 28 вида) съ много форми отъ тѣхъ. Измежду по-важнитѣ и рѣдки земни пчели е открилъ и вида *B. haematurus* Krichb. (det Pitioni и Maidl.), непознатъ до сега въ фауната на цѣла Европа. На второ мѣсто по значение е *B. subterraneus var. borealis* Schkn., новъ за българската фауна.

Като нови за фауната на Алиботушъ сѫщиятъ дава и показва видоветѣ *Psithyrus campestris* Pz., *Xylocopa violaceae* L. и *X. cyanescens* Brüll., и тритѣ пчели сѫ познати отъ други находища въ България чрезъ ентололога † Н. Недѣлковъ.

14. XI. 1934 год. Говори за тазигодишнитѣ си екскурзии по пл. Алиботушъ и показа следнитѣ нови за нея и за България видове пеперуди и земни пчели.

1. *Parnassius apollo* ssp. *amphybion* Fruhst. (det. Bryk-Eisn.); 2. Нощната пеперуда *Harmodia armeriae* Bsd. (= *Gueneei* Stgr.) det. Rbl.; 3. Следнитѣ дребни пеперуди сѫ нови за България (опредѣлени отъ Rebel въ Виена): *Depressaria rutana* F., *D. carduella* Hb., *D. liturella* Hb., *Coleophora lineolea* Hw., *C. silenella* Hb. (*dianthi), Elachista stenopterella* Rbl.; 4. Следнитѣ нови за фауната на планината пеперуди: *Dianthoecia proxima* Hb., *Caradrina respersa* Schiff., *C. alsines* Brahm., *Chamasphecia empiformis* Esp., *Procris chloros v. sepium* B., *Cnephasia nubilana* Hb., *Epiblema cana* Hw., *Argy-*

resthia abdominalis L., *Tachyptilia scintilella* F. R. *Rhinosia sordidella* Hb., *Oecogona quadripuncta* Hw., *Borkhausenia praeditella* Rbl., *B. similella* Hb., *Coleophora onosmella* Brachm., *Tinea arcella* F.

21. II. 1935 год. Показа новитѣ видове насѣкоми за Европа, събрани отъ него до сега въ България и Македония. Това сж следнитѣ пеперуди, пчели и скакалци: 1. *Satyrus geyeri* H. S. *subsp. nova occidentalis* Rbl. et Zerny., отъ Галичица пл. (Мак.), 2. *Anaitis columbata* Mtzn. отъ Галичица (Мак.), 3. *Eupithecia adscriptaria* Stgr. отъ Алиботушъ, 4. *Ino capitalis* Stgr. отъ Галичица (Мак.), 5. *Pterotryx caucasiella* Stgr. отъ Алиботушъ, 6. *Phycita meliella* Mn. отъ Алиботушъ, 7. *Pyrausta subsequalis* H. S. отъ Алиботушъ, 8. *Lozopera mauritanica* Welgr. отъ Алиботушъ, 9. *Coleophora delibutella* Chr. отъ Варна, 10. *Bombus haematurus* Krich. отъ Алиботушъ, 11. *Nocarodes bulgaricus* Drenow. отъ Алиботушъ.

Следъ това, говори и показа материяли за нѣкои новооткрити отъ него насѣкоми въ България и Македония: 1. *Parnasius mnemosyne Drenowskii* Eisn. отъ Варна—Галата, 2. *Erebia rhodopensis Bachmetjewi* Dren. отъ Рила, 3. *Mamestra Drenowskii* Rbl. отъ Алиботушъ, 4. *Harmodia caesia Urumowii* Dren. отъ Алиботушъ, 5. *Polia serratilinea Kowatschewii* Dren. отъ Алиботушъ, 6. *Acidulia decorata Rebeli* Dren. отъ Алиботушъ, 7. *Cidaria fulvata Kolari* Dren. отъ Алиботушъ, 8. *Zygaena purpuralis Rebeli* Dren. отъ Родопи, 9. *Pempelia alibotuschella* Dren. отъ Алиботушъ, 10. *Tortrix imperfectana Regis-Borissii* Dren. отъ Алиботушъ, 11. *Euxanthis Drenowskii* Rbl. отъ Рила, 12. *Dichrorampha rilana* Dren. отъ Рила; 13. *Bombus alticola Drenowskii* Vogt. отъ Витоша, 14. *Bombus agrorum Drenowskianus* Vogt. отъ Срѣдна-гора, 15. *Chortophila Drenowskii* End. отъ Софийско.

Накрай говори и за новитѣ и рѣдки интересни пеперудни видове и форми, хванати отъ него по македонската пл. Галичица, при Охридъ — Рѣсенъ *Argynnis latonia ab. Biede* H. S., *Melanargia russiae* Esp. (*japygia* Cyr.), *Bankesia macedoniella* Rbl., *Penestoglossa balcanica* Rbl. и др.

13. III. 1935 год. Говори и показа нови видове диви пчели *Apidae* и оси отъ разни фамилии, хванати отъ него презъ 1934 година на Алиботушъ. Опредѣлени сж отъ специалиста Bruno Pittioni въ Naturhistor. Staatsmuseum — Wien, отъ Dr Benson и Dr Perkins въ British Museum — London: 1. *Prosopis annularis* K. (и на Люлинъ е хванатъ), 2. *Halictus nitidus* Pz., 3. *Halictus lateralis* Brulle, 4. *Andrena simillima* Sm., 5. *Panurgus banksianus* Kirby., 6. *Eriades truncorum* L., 7. *Osmia adunca* Panz., 8. *Osmia leaiana* K. (Solskyi Mor.), 9. *Osmia dalmatica* Mor., 10. *Osmia emarginata* Lep., 11. *Megachile analis* Nyl., 12. *Megachile circumcincta* K., 13. *Eucera tuberculata* F., 14. *Anthophora acervorum var.*

squalens Drs. Отъ сем. *Sphegidae* (det. Benson), 15. *Crabro pugillator* Costa, 16 *Crabro? pellarius* Schr., Отъ сем. *Vespidae*: 17. *Ammophila hirsuta* Scop., 18. *Ambliteles fasciatorius* L., 19. *Odynerus spinipes* L., 20. *Tiphia femorata* F.; Отъ сем. *Scoliidae*: 21. *Discolia hirta* Schr., 22. *Discolia quadripunctata* F. Отъ сем. *Ichneumonidae* (det. Perkins) 23. *Exenterus marginatorius* F., 24. *Mesotenus gladiator* F., 25. *Catadelphus arrogator* F., 26. *Xylonomus filiformis* Gr., 27. *Xylonomus praecatornis* F., 28. *Pseudogenia carbonaria* Scop., 29. *Pimpla brachycera* Tur., 30. *Peritheus varius* Gr., 31. *Myrmosa melanocephala* F. и отъ Люлинъ пл.

Споредъ референчика, тия видове не сж съобщени въ работитѣ на Н. Недѣлковъ, на Prof. F. Gregor (Novy Jičin) и неговитѣ (на автора).

21. III. 1935 год. Говори за скакалцитѣ, които е ловилъ по Алиботушъ до сега (1929—1934 г.) и показа нѣкои отъ тѣхъ. Като по-важни сж на първо мѣсто нашитѣ ендемични видове: *Nocarodes bulgaricus* Drenow., *Poecilimon orbelicus* Panč. (= *bulgaricus* Br. W., на второ-планинскитѣ видове: *Gomphoceros sibirica* L., *Anterastis serbicus* Br. W., *Psophus stridulus* F., *Podisma pedestris* F. Като новъ за ортоптерната фауна на България той дава вида *Melanoplus frigida* Boh. (det. Uvar.). Материялитѣ сж провѣрени или опредѣлени въ London — British Museum отъ специалиста Уваровъ.

Говори и за тритѣ нови подвидове отъ пеперудата *Parnassius mnemosyne* L., именно: 1. *ssp. dejatarus* Fruhst. отъ Пиринъ и Витоша, събралъ Дрѣновски Ал. К., 2. *ssp. bureschi* Bryk. отъ Битоля — Круша-балканъ (leg. Blanchard) и отъ Алиботушъ, събралъ Дрѣновски Ал. К., 3. *ssp. drenowskyi (subsp. nova)*. Bryk. et Eisner. отъ Варна (Галата). Тия подвидове сж съобщени отъ Brik и Eisner въ статията имъ „Kritische Revision der Gattung Parnassius unter Benutzung des Meterials der Kollektion Eisner". Въ списание „Parnassiana", Vol. III, № 1—2, 1934, стр. 8 и 9. Следъ това сжщиятъ авторъ показа нови пеперудни видове отъ Алиботушъ хванати отъ него презъ това лѣто: 1. *Parnassius apollo Brittingeri* Gross, при лѣтнитѣ постове № 1 и 18, 1500—1650 м., юлий, 2. *Mamestra dentina reducta* Rbl. et Zerny, 3. *Dianthoecia compta* F. Показа пеперудата *Sciapteron (Sesia) tabaniformis* Rott. отъ Люлинъ, хваната отъ него на 24. VI. 1934 година.

24. IV. 1935 год. Показа, по желание на нѣкои отъ членоветѣ, събранитѣ отъ него презъ лѣтото на 1934 година планински растения по Алиботушъ (и 1 отъ Витоша) нови за флората на България и нѣкои нови за науката, като: 1. *Bromus fibrosus var. contractus* Haussk., 2. *Bromus fibrosus f. nova alibotušiacus* Drenow. et Iávor., 3. *Phleum fleoides*

Simk., 4. *Koeleria splendens* Presl., 5. *Dactylis glomerata v. ciliata* Peterm., 6. *Poa badensis* Hke *v. glaucescens* Beck., 7. *Poa alpina v. parnassica* Boiss., 8. *Luzula nemorosa var. erythranthema* Hay. (Отъ Витоша) 9. *Rosa fomentosa micans f. nova Schirkowi* Drenow. et Iávor., 10. *Rosa pendulina var. nova Pachäliewi* Drenow. et Iávor., 11. *Rosa pimpinellata v. serbica* H. Br., 12. *Rosa glauca var. atroviridis* (Auct.), 13. *Minuatia bosniaca* (Beck.) Deg., 14. *Trifolium strepens* Cr.. 15. *Mentha illyrica* Borb. et H. Br., 16. *Veronica praecox+Dillenii* Cr., 17. *Cuscuta epithymum v. Kotschyi* Engeh., 18. *Lonicera xylosteum f. elliptica* Beck., 19. *Aster alpinus v. cylaeneus* Hal., (Отъ юж. Пиринъ), 20. *Anthemis orientalis v. macedonica* Gried. Всички сж опредѣлени въ Будапеща отъ специалиста Prof. Dr Iávorka, но още не сж публикувани.

Говори за направенитѣ отъ него презъ априлъ—май, 1934 година палеонтологични разкопки въ бълг. Македония, въ басеина на Долна Струма, зап. отъ Мелникъ (при с. Горна Сушица). Той е открилъ кости на измрѣлитѣ презъ долно-плиоценово време малки и голѣми бозайници, подобни на онія въ ю. Гърція при Пикерми, богатството на които тукъ у насъ надминава гръцкото. Досега, отъ 1929 година заедно съ проф. П. Бакаловъ, сме доказали сжществуването на повече отъ 32 разни видове, принадлежащи главно къмъ копитнитѣ, преживнитѣ, дебелокожитѣ, месояднитѣ, гризачитѣ и маймунитѣ и 1 влечуго.

Той показа части отъ челюсти съ зжби на по-важнитѣ видове: * 1. *Colodus pentelici* (тапири-мравояди), 2. *Helladotherium Duvernoyi* (жирафа), * 3. *Rhinoceros ? orientalis* (носорогъ), 4. *Palaeoreas Lindermayeri* Wag. (черепъ на антилопа съ рога), 5. *Tragoceros amaltheus* Roth. et Wag. (голѣма антилопа), * 6. *Antilope* (пълна горна челюсть неопредѣлена), 7. 1 голѣмъ ашикъ *(Astragalus)* отъ *Orasius*-жирафа. Материалитѣ сж били опредѣлени въ Виена отъ специалиста Dr O. Sickenberg.

Означенитѣ съ * видове сж нови за България. Събранитѣ материяли при разкопкитѣ сж били напечатани отъ него въ три малки статии: 1) Богати палеонтоложки находки въ бълг. Македония, 1932 г.; 2) Първа находка на остатъци отъ маймуна въ България, 1932 г.; 3) Богати научни придобивки за Училищния музей, 1933 г.

16. X. 1935 год. Говори за своитѣ екскурзии презъ тази година по Алиботушъ (гдето е правилъ проучвания шесть години подредъ) и на изт. Рила (при с. Долна-Баня — Учит. почивна станция) и показа следнитѣ нови за пепер. фауна видове и форми, други по-рѣдки: 1. *Agrotis brunnea* F., (1905), (Рила), 2. *Cidaria truncata* Hufn. ab. *mediorufaria* Fuchs. (3319) Рила, 3. *Cyphophora idaei* Z. (d. Rbl.) 3569, Алиботушъ, 4. *Angasma acratella* Z, (d. Rbl.) 3618, Рила, 5. *Coleophora caele-*

bipennella Z. (d. Rbl.) 3778, Рила, 6. *Bucculatrix absinthii* Gartn. (d. Rbl.) 4264, Алиботушъ.

Нови находища на видове отъ Рила и Алиботушъ: 1. *Notodonta ziczac* L. (815), Рила, 2. *Notodonta dromedarius* L. (816), Рила, 3. *Lophopteryx camelina* L. (841), Рила, 4. *Trichiura crataegi* L. ♂ и ♀ (960), Рила, 5. *Lemonia balcanica* H. S. ♀, Рила. Отклонение, прилично на вида *Ballioni* Chr., 6. *Catocala conversa* Esp. (2713), Алиботушъ, 7. *Douglasia balteolellum* F. R. (d. Rbl.) 2340, Алиботушъ, 8. *Scythris parvella* H. S. (d. Rbl.) 3475, Алиботушъ, 9. *Blastodacna rhamnella* Z. (d. Rbl.), Алиботушъ.

Освенъ това съ ново находище за Рила е и дървесното скакалче, 10. *Meconema thalassinum* Degeer., което идва вечерь на лампа — често.

На Алиботушъ, въ края на юний 1935 година сжщият ь е събралъ подъ камънитѣ изъ боровитѣ гори и низшото безкрило насѣкомо 11. *Yapyx confusus* var. *n. bulgaricus* Stch. въ много екземпляри, на 1400—1500 м. височина. При това 1 екз. е хваналъ и на Люлинъ, при с. Мал. Бучино — юлий.

30. X. 1935 год. Говори на кратко за сьбранитѣ отъ него досега мухи *(Diptera)* по разнитѣ планини у насъ, като показа само следнитѣ видове, едни сж нови за фауната на България и бълг. Македония, а други съ нови находища. Тѣ сж били опредѣлени отъ специалиститѣ Dr Grünberg Karl (Берлинъ) и Dr. Z. Szilady (Будапеща): 1. *Silaius vituli* Нед. (auct.), Осогова и Рила, 2. *Melanosoma bicolor* Mg., Алиботушъ, 3. *Dalmania aculeata* L., Алиботушъ, 4. *Oqcodes zonatus* (auct.), Осогова, Нед. стр. 196, 5. *Paragus quadrifasciatus* Meig., 6. *Usia aenea* Roth., Люлинъ, 7. *Eulalia hydroleon* L., Кюстендилъ — Хисарлъка, 8. *Latropa villosa* F., Осогова, 9. *Epistropha lasiophthalma* Zett., Алиботушъ, 10. *Laphria gibbosa* L., Стара-пл., Алиботушъ, 11. *Dasipogon teutomis* L., Стара пл.—Калоферски балканъ.

Следъ това той говори за една нова форма отъ нощната пеперуда *Lemonia balcanica* H. S., открита отъ него на Рила около Учителската почивна станция при с. Долна-Баня, презъ августъ 1935 г., на 850 м. височина.

25. XII. 1935 год. Говори за събранитѣ отъ него това лѣто пеперуди на Рила, около с. Долна-Баня (Учителската почивна станция) и показа 2 нощни видъ и форма нови за фауната на България (опредѣлени отъ Prof. Rebel), именно: 1. *Mamestra puta* Hb. *ab. masculina Beris* ♀ (900 м. вис. на 5. IX. 1937 г.), 2. *Scopelosoma (Hadena) scolopacina* Esp. ♂ (900 м. височина, на 25, VIII. 934 година), Следъ това показа и мухи хванати отъ него по нашитѣ високи планини, нови или рѣдки за фауната на България. Това сж видоветѣ: 1. *Arctophila Becquaerti* H. B. Отъ Рила — при с. Долна-Баня, 1000 м. височина, на 15. VIII., 1. IX. 934 год. По думитѣ на

специалиста Szilady е единъ рѣдъкъ видъ. Описанъ билъ отъ Изт. Европа и Мала-Азия, 2. *Velucella plumata* (auct.), на Осогова пл., 1400 м. височина, VII. 1926 г., 3. *Chilosia coccutiens meridionalis* (auct.), отъ Рила, 900 м. 1. IX. 1934, при с. Долна-Баня, 4. *Stenopogon milvus* Lw., отъ Алиботушъ — 1500 м., юний и юлий 1935 год., 5. *Lampetia tenera* Jack., отъ Алиботушъ, 1500 м., 29. VII. 1934 год., 6. *Lampetia caerulescens* Lw., отъ Алиботушъ, на 1700 м. височина, 20. VII. 1934 г., 7. *Chilosia Drenowskii* Szilády, новъ видъ за науката, описанието на който специалистътъ Szilády дава подробно въ една отдѣлна статийка.

15. I. 1935 год. Направи съобщение и показа материяли отъ диви пчели, събрани отъ него презъ изтеклото лѣто (августь—септемврий) на Изт. Рила, при с. Долна-Баня, изъ долината на р. Бистрица, 900—1000 м., както и на Алиботушъ (юний и юлий) на 1400—1500 м. Отъ тѣхъ следнитѣ сж нови за фауната на България, опредѣлени въ Виена отъ специалиста Br. Pitioni: 1. *Bombus soroeensis var. tricolor* Alfken, (Рила 1500 м., надъ Учителската почивна станция), 2. *Andrena dissidens* Schmid. (Алиботушъ), 3. *Andrena fulva* Schmid. (Алиботушъ), 4. *Andrena vulpecula* Krichb. (Алиботушъ), 5. *Prosopis punctulatissima* Sm. (Алиботушъ), А *Bombus agrorum ssp. subdrenowskianus* Vogt. е новъ за Рила и *Mutilla montana* Pz. новъ за Рила (1000 м., с. Долна-Баня—Почивната станция).

27. V. 1936 год. Съобщи за нѣкои пеперудни видове, хванати отъ него тази пролѣть въ Източна Рила, при с. Долна-Баня, около Почивната станция за учители. Като нови за планината показа *Taeniocampa stabilis* View, *Xylomania conspicillaris* L., *Cidaria siterata* Hufn. Отъ тамъ е хваналъ и геометридата *Cidaria quadrifasciaria* Cl. (3368), която, обаче, не е позната отъ друго находище въ България.

Изъ подкласа на най-низшитѣ насѣкоми, наречени безкрили — първобитни (първоначални), *Apterygogenea (Apterygota)* измежду първитѣ 31 видове събрани отъ него презъ 1935 год. на Алиботушъ пл., се откри и новия видъ за науката *Admesomachilis Drenowskii nov. genus, n. sp.*

7. X. 1936 год. Направи съобщение за намѣренитѣ отъ него нѣкои нови и рѣдки насѣкоми въ България: 1. На Витоша (1600—1700 м.) е открилъ вида земна пчела *Bombus pyrenaeus* Pér., досега непознатъ отъ нашата страна (det. Pitioni—Wien), 2. На Рила, при с. Долна-Баня — почивната станция, е хваналъ рѣдката геометрида пеперуда *Hygrochroa syringaria* L., ново находище въ България, 850 м., 3. Показа сжщо и по-рѣдкитѣ, пеперуда геометрида *Therapis evonymaria* Schiff. и мрежокрилитѣ *Ascalaphus ottomanus* Germ. и *Asc. macaronius* Scop. отъ Алиботушъ, 1400—1600 м. юлий.

12. XI. 1936 год. Показа нѣкои по-рѣдки пеперудни видове отъ Изт. Рила, при с. Долна-Баня (Учителската почивна станция), на вис. 850—1000 м., хванати отъ него презъ лѣтото (августъ и септемврий, н. г.), като: 1. *Phlogophora scita* Hb. нощница, 2. *Dianthoecia rivosa* Ström. (=*cucubali* Fues., нощница, 3. *Cidaria siterata* Hufn. геометрида отъ Рила и Витоша (Драгалевски манастиръ, септемврий и октомврий, 1936 година), 4. Отъ дѫбовата пеперуда *Lasiocampa quercifocia* L., показа нѣколко екз. прѣсни, съ свити и разперени крила, за да се види силната мимикрия и омохромия, която крилата на тази пеперуда представляватъ — на сухъ дѫбовъ листъ.

26. XI. 1936 год. Показа нови и рѣдки пеперуди *(Noctuidae)* за България отъ Изт. Рила (при с. Долна-Баня — почивната станция за учители — 850 м. вис., на VIII и IX. 1936 г. 1. *Spudea (Orthosia) ruticella* Esp. *ab. castanea* Wan., (2120). Разпространението ѝ е Срѣдна и Южна Европа, *Pontus, Syrien,* 2. *Calophasia lunula* Hufn., (2199), 3. *Cirrhoedia ambusta* F. (2116). Последнитѣ два вида сѫ нови за Рила, вториятъ, обаче, е познатъ до сега въ България, само отъ Евксиноградъ (Бур.)., и отъ островъ Критъ. За пръвъ пѫть отъ Дрѣновски на Галичица пл. — Македония.

Следъ това, говори за земнитѣ пчели *Bombus* у насъ и показа новата форма: 1. *B. helferanus ab. nova vulparia* Pitt., открита отъ него при политѣ на Източна Рила, при с. Долна-Баня, на 11. VIII. 1936 год., а е опредѣлена отъ специалиста Pittioni въ Виена. Следнитѣ видове и форми сѫ нови за България, като: 2. *Bombus armeniacus* Rod., отъ Алиботушъ пл., 1500 м., юлий 1933 и 934 VIII., а на Срѣдна-гора — 1000 м. вис. при Панагюрище, августъ—септемврий, 3. *B. helferanus ab. propeaurantiacus* Vogt., отъ Рила, VIII. 936 г., 4. *B. soroeensis ssp. proteus* Gerst., отъ Рила VIII. 1936 год., 5. *B. lapidarius ab. subluctuosus* Pitt., отъ Рила VIII. 1936 г., 6. *B. lugubris ssp. hypsophilus* Skor., отъ Алиботушъ планина и Витоша, 1450—1750 м., юлий 1936 год., 7. *B. pomorum* L., *ab. nigrescens* Pitt., отъ Алиботушъ пл., VII. 936 г., 8. *B. mastrucatus ab. monotomus* Pitt., отъ Витоша, 1750 м. VII. 1936 г., 9. *B. pratorum* L. *ab. fasciolatus* Pitt., отъ Алиботушъ пл. — 1500 м., VII. 1936 год., 10. *B. subterraneus ab. latocinctus* Vogt., отъ Витоша — 1750 м. — VII. 1936 година.

24. III. 1937 год. Показа материяли отъ мухитѣ *(Diptera)* на Алиботушъ, Рила и Витоша събрани отъ него презъ лѣтото на 1936 год. Тѣ сѫ били опредѣлени отъ специалиста Z. Szilady въ Будапеща. Отъ тѣхъ повечето сѫ съ нови находища за България, а вида *Lampetia aliboti* Sz. (n. sp.) е новъ за науката, хванатъ на Алиботушъ на 1450 м. (17 лѣт. постъ, презъ цѣлия юлий месецъ, въ нѣколко екземпляра:

1. *Chilosia canicularis* Pz. 900 м. Рила, VIII. 1936 год., 2. *Chrysogaster solstitialis* Рила, 900 м, VIII. 1936 год., 3. *Lasiopa calva* Wil., Алиботушъ, 1450 м., VII. 1936 год., 4. *Lomatia lachesii* Eq., Алиботушъ, 1450 м., VII. 1936 год., 5. *Lampetia caerulescens* Lw., Витоша, 1750 м., VII. 1936 год., 6. *Lampetia aenea* F. Витоша, 1750 м., VII. 1936 год., 7. *Lampetia armipes* F. Алиботушъ, 1500 м., VII. 1936 год., 8. *Ploas virescens* Fb. Алиботушъ, 1450 м., VII. 1936 год., 9. *Lauxania aenea* Fall. Рила, 900 м., VIII. 1936 год., 10. *Ophrya leucostoma* Wild. София, VII. 1936 год., 11. *Pangonia pyritosa* Wild. Алиботушъ, 1450 м., VII. 1936 год., 12. *Mesembrina resplendens* Wild. Рила, 900 м., VIII. 1936 год., 13. *Phaonia erratica* Fall. Алиботушъ, 1450 м., VII. 1936 год., 14. *Phaonia rudis* Fall. Алиботушъ, 1450 м., VII. 1936 год., 15. *Echtitus rufinervis* Fall. Алиботушъ, 1550 м., VII. 1936 год.

15. IX. 1937 год. Говори за открититѣ отъ него нови видове мухи по Алиботушъ-планина презъ 1935 и 1936 год., 1. *Astomella bulgarica* Szil., 2. *Lampetia macedonica* Szil., 3. *Chilosia Drenowskii* Szil. По източнитѣ и западни склонове, изъ цвѣтнитѣ поляни на боровитѣ гори, на височина 1500—1700 м., юлий. Опредѣлени сж отъ Dr Z. Szilady въ Будапеща. Следъ това, говори за събранитѣ отъ него материяли отъ нисшитѣ насѣкоми Apterygogonea по Алиботушъ-планина, презъ 1935—1936 год. Специалистътъ Prof. I. Stach отъ Краковъ е открилъ въ тия материяли 67 разни видове и две форми. Отъ тѣхъ само 5 вида сж били известни отъ България до сега.

Като нови за наукитѣ, сж опредѣлени следнитѣ видове и форми: Отъ *Collembola: Proisotoma papillosa* Stach., *Lepidocyrtus semicoloratus* Stach., *Orchesella rectangulata* Stach., *Orchesella montana* Stach.

Diplura: Iapyx confusus Silv. *bulgaricus* Stach., *Campodea malpighii* Silv. *bulgarica* Stach., *Campodea witošensis* Stach., *Plusiocampa montana* Stach.

Thysanura: Dilta macedonica Stach. n. g. n. sp., *Admesomachilis Drenowskii* Stach. n. g. n. sp., *Trigoniomachilis Urumovii* Stach., *Atelura montana* Stach.

Дрѣнски П.

26. XII. 1934 год. Направи съобщение върху значението на мухитѣ при опрашването на растенията въ планинскитѣ мѣста. Главна роля при това опрашване играятъ *мухитѣ*. — Сжщиятъ показа цвѣтната растителность на в. Мусала (2925 м.) и неговата ентомофауна. Опрашването на цвѣтната растителность по високитѣ планински мѣста чрезъ мухитѣ има незамѣними важни последствия за растителностьта на тѣзи

мѣста. Безъ мухитѣ много растения по високитѣ планини не биха могли да сѫществуватъ.

Сѫщиятъ съобщи новитѣ видове мухи за България: *Melanostoma bicolor* Meig. отъ с. Петрово — Св. Врачко, подъ Алиботушъ планина; *Epistrophe laciophthalma* Zett., отъ постъ № 16 на Алиботушъ-планина и отъ Кресненското дефиле; *Laphria gibbosa* L., отъ Странджа планина, при Вълчановъ мостъ; *Volucella plumata* — Кресненско дефиле при гара Пиринъ; *Chilosia coecutiens meridionalis* — Горна-Джумая; *Lampetia tenera* Jack. — отъ Алиботушъ планина, при постъ № 15 (1200 м.); *Lampetia cerulescens* Lew. — отъ Алиботушъ-планина, при постъ № 17. — Всички отъ сем. *Syrphidae*, пчеловидни мухи.

13. II. 1935 год. Говори върху новата наредба на Министерството на финанситѣ, да отпуща на пчеларитѣ за подхранване на пчелитѣ само увѫглена (денатурирана) захарь и резултатитѣ отъ подхранване на пчелитѣ съ такава захарь. Установено е, че когато пчелитѣ се подхранватъ не на време съ такава захарь, тѣ не могатъ да преработятъ и пречистятъ захарьта, следствие на което се появяватъ редица функционални разстройства на храносмилателнитѣ органи на пчелитѣ. Съобщи, че на много мѣста въ страната сѫ загинали пчелни семейства отъ такава увѫглена захарь.

Сѫщиятъ говори и върху разпространението на гнилецътъ въ България. Той е съставилъ една карта за разпространението на тази болесть по пчелното пило у насъ и идва до следнитѣ заключения: 1. Европейскиятъ и американскиятъ гнилецъ у насъ иматъ широко разпространение и сѫ еднакво опасни и вредни; 2. Споредъ едно общо и приблизително изчисление, гнилецътъ у насъ е засѣгналъ 4—7% отъ пчелнитѣ семейства и 3. Гнилецътъ въ България е съсрѣдоточенъ главно по дветѣ желѣзопѫтни артерии на северъ и югъ отъ Балкана, което дава поводъ да се мисли, че служащитѣ по Б. Д. Ж., които въ повечето случаи сѫ и пчелари, играятъ не малка роль при разпространението на гнилеца у насъ.

13. III. 1935 год. Говори за гѫбната болесть *Aspergilomycosa* по пчелитѣ въ България, за пръвъ пѫть открита у насъ по материяли отъ с. Долня Баня, Самоковско.

20. III. 1935 год. Показа една шевица отъ Търновско, представляваща сполучливо стилизирана пеперуда. По този поводъ, каза нѣколко думи върху „Животнитѣ въ българската народна шевица", като изтъкна факта, че фауната, която играе толкова голѣма роля въ живота на народа ни, особено домашната, въ сравнение съ флората, не е вземала живо участие въ народната ни шевица и орнаментика. Отъ животнитѣ най-много участвуватъ въ народнитѣ шевици птицитѣ, после човѣкътъ и най-после четворногитѣ животни. Споредъ Д-ръ

Петева[1], човѣшкитѣ фигури преобладаватъ въ тъканитѣ, а животинскитѣ — въ шевицитѣ. Еднитѣ и другитѣ се предаватъ стилизирано и мѫчно е по тѣхъ да се опредѣли каква птица или друго животно е изобразено. По-опредѣлени сѫ изображенията на нѣкои птици, които могатъ да се различатъ и опредѣлятъ. Такива сѫ гълѫбитѣ и петлитѣ въ шевици отъ Самоковско. До сега нѣмаше указания, че насѣкомитѣ сѫ вземали участие въ художествения битъ на българина. И чудно е било наистина, какъ българина, който съ такава любовь отглежда копринената пеперуда и е много добъръ пчеларь, не е обърналъ внимание и на особеноститѣ и красивитѣ форми, които нѣкои пеперуди и бръмбари притежаватъ.

22. V. 1935 год. Съобщи нѣкои нови видове мухи отъ сем. *Pupiparae*, събрани отъ България, а именно: *Melophagus caprae* n. sp., по козитѣ навсѣкѫде въ България: Лакатникъ, Алибутушъ планина и др.; *Bulgariana melophagae* n. gen., n. sp., по красивата птица *пчелоядъ Melophagus apiaster*. — Сѫщиятъ даде описанията и диагнозитѣ на тѣзи мухи.

16. X. 1935 година. Направи съобщения за изучванията си върху *„Паразитнитѣ мухи отъ сем. Conopidae отъ България"*. Отъ това семейство той съобщи, намѣрени отъ България и опредѣлени отъ него, 9 рода и 28 вида. Отъ тѣхъ 3 рода и 12 вида сѫ нови за фауната на България, а 2 вида вѣроятно ще бѫдатъ и нови за науката.

30. X. 1935 год. Направи нѣколко съобщения, а именно:

1. Върху нѣкои новооткрити видове паяци отъ България:

а) *Uroctea durandi* Wlk. отъ Алиботушъ-планина, 1000—1600 м. и отъ Крѣсненското дефиле, по течението на Брѣзнишката рѣка. Живѣе подъ камънитѣ, по които прави много характерни малки жилища отъ паяджина, които не напуща презъ цѣлия си животъ. Храни се съ дребни мухи и други насѣкоми, които нощемъ се прибиратъ подъ камънитѣ да се подслонятъ. Нощно животно. — Това е медитерански видъ, за пръвъ пѫть у насъ.

б) *Atypus piceus* Kulcz. Сѫщо отъ Алиботушъ-планина, 1000 м. — при постъ № 16. Живѣе въ дупки подъ земята, които сѫ хубаво изплетени съ паяджина. Медитерански видъ.

в) *Trogulus lygaeiformis* C. L. Koch отъ паякообразнитѣ, разредъ *Phalangiida*. Това интересно паякообразно е характерна медитеранска форма, позната за сега само отъ Гърция. Второто й находище е буковата гора на Алиботушъ-планина, подъ постъ № 16, 1000 м. височина.

2. Показа една оса зидарка отъ Осогова планина, която за храна на личинкитѣ си складира гѫсеници отъ *Lycaena*.

---

[1] Д-ръ Е. Петева: Животински и човѣшки фигури въ българската текстилна орнаментика. Известия на народния етнографски музей въ София; Година VIII — IX, стр. 114—134 (съ 9 цвѣтни таблици и много рисунки въ текста). София 1929 год.

Отъ гѫсеницитѣ излѣзоха: 2 мухи тахини — *Tachina sp.* и много ципокрили — *Ichneomonidae — Braconidae.*

25. XII. 1935 год. Говори върху „Насѣкомитѣ въ орнаментиката на бълг. национална шевица", като посочи оригинална шевица „стилизирана пеперуда" отъ Търновско.

Сѫщиятъ съобщи за пръвъ пѫть въ България паразитната муха *Melanophora roralis* отъ София, която паразитира по мокрицитѣ, *Onustus.*

7. X. 1936 год. Съобщи, че е намѣрилъ у насъ рѣдката муха *Polumbia plavipes* Par., отъ сем. *Syrphidae.* Описана е за пръвъ пѫть въ 1927 г. отъ Армения само по единъ мѫжки екземпляръ. Вториятъ и то женски екземпляръ е намѣрениятъ у насъ при Петричъ, презъ м. юний 1936 год.

5. XI. 1936 г. Докладва за „I-та международна конференция по инфекциознитѣ болести на пчелитѣ" въ Прага, състояяа се отъ 27 до 29 октомврий н. г. Въ тази конференция г. П. Дрѣнски е взелъ участие като пратеникъ на Българската пчеларска централа „Нектаръ".

12. XI. 1936 год. Съобщи нови видове мухи отъ Странджа, Рила и Алиботушъ-планина, а именно: Отъ Рила пл., Чамъ-Курия: *Mesenbrina resplendens* Wild., VIII. 1935; *Chrysogaster solstitialis* L., VIII. 1934; *Chilosia canicularis* Pz., VIII. 1935; *Lauxmania aenea* Fall., VIII. 1935; Отъ Витоша пл.: *Lampetia aenea* F., VII. 1936; *Lampetia caerulescens* Löw., VII. 1936; *Ophrya leucostoma* Wild., VII. 1935; Отъ Алиботушъ пл.: *Pangonia piritosa* Wild., VII. 1936; *Phaonia erratica* Fall., VII. 1936; *Phaonia rudis* Fall., VII. 1935; *Lasiopa calva* Will., VII. 1935; *Lomatia lachesii* Equ., VII. 1936; *Lampetia armipes* F., VII. 1936; *Ploas virescens* F., VII. 1936; Отъ Странджа пл.: *Laphria gibbosa* L., VI. 1933.

10. X. 1936 год. Говори върху „Легендата за змийския образъ върху листата на розата" и посочи такива листа, минирани отъ гѫсеницата на малката пеперуда *Nepticuba centifoliella* Zell.

Сѫщиятъ съобщи, че ларвата, извадена отъ окото на лице отъ София отъ професоръ д-ръ Пашевъ, принадлежи на вида *Oestrus ovis.* Докладчикътъ направи сравнение на фотографията на тази ларва, съ рисунки на подобни ларви въ чужбина.

21. I. 1937 год. Говори върху биологията на сем. *Blattoideae, хлѣбарки,* като съобщи, че е намѣрилъ 15 вида отъ тѣхъ въ България, между които 7 сѫ нови за страната ни, а именно: *Ectobia panzeri* Step., *Aphlebia marginata* Sch., *Aphlebia marginata* Sch. *var. erithronota* Br., *Aphlebia subaptera* Ramb., *Aphlebia graeca* Br., *Lophoptera decipiens* Germ. и *Lophoptera limbata* Charp.

15. X. 1937 год. Съобщи и показа събранитѣ отъ него ларви и възрастни мравколеви на северъ отъ Св. Константинъ, Варненско, а именно: *Acanthoclistis boetice* Ramb., *Myr–*

mecaelurus trigraminus Pall., *Murmeleon incospicuus* R. и *Euroleon europaeus* L. Съобщи и показа нѣкои сътрапезници, детритифаги бръмбари на ларвитѣ на мравколева *Acanthoclisis*, а именно: *Phaleria cadaverina* F., *Phaleria cadaverina bimaculata* Hbst. и *Saprinus semipunctatus* F. Последнитѣ видове насѣкоми се съобщаватъ за пръвъ пѫть отъ България.

17. XI. 1937 год. Говори върху идентифицирането на нѣкои нови видове паяци, описани отъ д-ръ Roşca за Буковина, съ сѫщитѣ видове, описани по-рано отъ България, но подъ други имена. Такива сѫ: *Theridium cornutum* P. Drensky 1917 = съ *Theridium Botzelati* Roşca 1935; *Amaurobius Kulczynsky* P. Drensky 1915 = съ *Coelotes intermedius* Roşca 1935, *Aranea multiplicata* Roşca 1935 = съ *Aranea ixobola* Cl. 1759 и *Diplocephalus conectens* Kulz. 1903 = съ *Diplocephalus subrufus* Roşca 1925.

Сѫщиятъ съобщи и посочи новиятъ родъ и видъ паякъ отъ България: *Euxinella Strandi* n. g. *n. sp.*, отъ черноморското ни крайбрѣжие на северъ отъ Варна, юний 1937.

29. XII. 1937 год. Заедно съ г. Ан. Стефановъ съобщиха за първото фосилно насѣкомо отъ България. То принадлежи къмъ разреда на мухитѣ, семейство *Mycetophilidae*, вѣроятно родъ *Mycetophila* sp. — Намѣрено е въ глинеститѣ палеогенни шисти при с. Рашка-Грашница, Кюстендилско, отъ г. Ан. Стефановъ. г. Дрѣнски посочи препаратъ и отъ съвременни представители на това семейство, носещо името *Fungivoridae*.

8. III. 1938 год. Говори върху „Восъчнитѣ молци въ България“, като съобщи, че у насъ до сега сѫ намѣрени отъ него 4 вида молци, които нападатъ пчелнитѣ пити въ кошеритѣ и складоветѣ: голѣмъ восъченъ молецъ — *Galeria melonella* L., малъкъ восъченъ молецъ — *Achroea grissella* L., тютюновъ молецъ — *Ephestia ellutella* L. и молецътъ на сушенитѣ плодове — *Plodia interpunctella* L. Освенъ това, восъчнитѣ пити се нападатъ и отъ бръмбара кожоедъ — *Dermestes lardarius*. За всички тѣзи неприятели на восъчнитѣ пити той даде подробни сведения изъ биологията и развитието имъ, резултати добити презъ 5-годишнитѣ изследвания на референтчика. — Тѣзи изследвания референтчикътъ е изпратилъ за публикуване въ Wčelarski sbornik, Praha 1938.

22. III. 1938. Говори върху: „Паразитни мухи по пчелнитѣ пити и пилото“. Мухитѣ между насѣкомитѣ играятъ най-важна роль въ природата. Тѣхъ намираме навсѣкѫде: и като о п р а ш в а ч и на цвѣтоветѣ, особено въ планинскитѣ мѣста, кѫдето пчеловиднитѣ ципокрили сѫ малко; и като с а н и т а р и, които заедно съ гробаритѣ и трупоядитѣ предпазватъ природата отъ зловонния; и като п а р а з и т и, които живѣятъ за смѣтка на животнитѣ и растенията. Между последната група п а р а з и т н и мухи, паразитизмътъ е въ най-различно естество. На едни възрастнитѣ форми сѫ паразити, други въ ларвно състояние сѫ паразити. Едни и то пове-

чето сѫ познати като външни паразити, а имаме мухи и вѫтрешни паразити.

Изобщо, мухитѣ сѫ едни отъ най-разпространенитѣ и и най-интереснитѣ въ всѣко отношение групи насѣкоми, особено въ биологическо отношение.

Въ своя обсѣгъ мухитѣ не сѫ оставили незасегнати и пчелитѣ. Като външенъ паразитъ по възрастнитѣ пчели е позната пчелната въшка, *Braula caeca*, която е безкрила муха.

Лавритѣ на единъ видъ муха, — *Phora incrasata*, пчелната муха, живѣятъ за смѣтка на пчелното пило и други вещества въ кошера. Тази муха напада най-често нечиститѣ, занемарени пчелни семейства. — Мухитѣ, изобщо, предпочитамъ нечиститѣ и замърсени мѣста.

До сега, само тѣзи 2 вида мухи бѣха известни като неприятели на пчелитѣ у насъ.

Днесъ референчикътъ установява отъ Асеновградъ, върху изрѣзка пчелна пита съ измрѣли пчели, единъ новъ видъ паразитна муха, една непозната *Tachina sp.* Питата и пчелитѣ нападнати отъ множество ларви на тази мухи, отгледани, отъ пупиралитѣ ларви изхвъркнаха мухи отъ единъ непознатъ видъ *Tachina.*

Кантарджиева-Минкова, С.

17. X. 1934 год. Съобщи нѣкой нови и рѣдки видове *Cerambicidae* отъ България, опредѣлени отъ Хейровски — Прага.

Козаровъ, Г.

28. XI 1934 год. Показа живи, събрани отъ него, непознати досега у насъ, първично-безкрили насѣкоми, които спадатъ къмъ рода *Japyx* Hal. Пази ги живи въ влажна пръсть.

21. II. 1935 год. Даде нѣкои данни изъ биологията на първично-безкрилитѣ насѣкоми *Protura* Silv., като демонстрира живи екземпляри отъ тѣхъ.

25. XII. 1935 год. Показа индивиди отъ рода *Nicoletia* Gerv. (сем. *Lepismatidae* Escher.), събрани отъ Малъкъ Кожухъ, намѣрени за първи пѫть въ България.

15. I. 1936. год. Говори върху таксономията на рода *Japyx:* изучаването му на характернитѣ въ таксономично отношение белези на индивиди, събрани презъ различни времена на годината, подкрепя въ известно отношение адолесцентната теория на Verhoeff, а именно това, че форми отъ различни видове се схващатъ и описватъ като принадлежащи на единъ и сѫщъ видъ.

27. V. 1936 год. Каза нѣколко думи за грижитѣ къмъ малкитѣ у *p. Japyx* и показа гнѣздото съ яйцата и женска при тѣхъ.

Лазаровъ, А.

17. X. 1934 год. Направи съобщение за резултатитѣ отъ измѣрването на хоботчето на медоносната пчела.

14. XI. 1934 год. Съобщи за *Cecidomia destructor*, хесенската муха, която се е появила масово въ Нови Градецъ.

28. XI. 1934 год. Съобщи за *Melosoma tremule*, като непріятель на канадската топола.

Сжщиятъ съобщи, че съгласно едно решение на Министерството на народ. стопанство, възобновява се при Централната землед. опитна станция въ София „Пчеларската секция", която ще работи въ съгласие съ институтитѣ, които до сега сж работели въ това направление.

26. XII. 1934 год. Съобщи за хесенската муха, *Cecidomia* отъ Козлуджа, че принадлежи на вида *Cecid. destructor.*

24. IV. 1035 год. Докладва за новата организация на службата „Растителна защита" при Министерството на стопанството, кждето на ентомологията е дадено почетно мѣсто съ 4 ентомолози.

20 XI. 1935 год. Съобщи за единъ особенъ случай: снесени яйца отъ *Bombus neustria* по дръжката на единъ плодъ круша. Сжщиятъ съобщи за масовото появяване по джбоветѣ въ Борисовата градина гжсеницитѣ на малката пеперуда *Tortrix viridana.*

27. V. 1936 год. Съобщи за гроздовия молецъ, който въ последно време взема широко разпространение въ България.

7. X. 1936 год. Направи съобщение върху вредителитѣ на ягодата у насъ. Като непріятели на ягодата той е установилъ: *Otiarrhynchus rugosetriatus* Gaeze, *Otiarrhynchus ovatus* L,, *Rhynchites aenovirens* Mareh., *Pseudofhonus rufipes* Deg. отъ Coleptera и *Capitophorus fragariae* Theo — отъ Hymenoptera.

12. XII. 1936 год. Съобщи и показа ненамираното до сега въ България ципокрило насѣкомо *Aphelinus mali* — Chalzididae, паразитъ на кръвната въшка по ябълкитѣ. Има американски произходъ и, споредъ докладчика, въ Европа е пренесенъ специално за борба съ кръвната въшка. У насъ тоя паразитъ по естественъ начинъ се е разпространилъ въ страната доста на широко, което показва, че е намѣрилъ добри условия за сжществуване.

23. XII. 1936 год. Говори върху живота и дейностьта на Н. М. Кулагинъ, по случай 50 год. отъ неговата научна дейность.

4. II. 1937 год. Направи съобщение върху борбата съ ябълковия червей — *Carpocapsa pomonella* чрезъ ловни пояси.

24. III. 1937 год. Съобщи единъ видъ мравка: *Tetramorium cespitum*, като непріятель на зелето. Сжщиятъ каза ѣколко думи и за граховиятъ бръмбаръ, който е едничката причина за неуспѣха на граховата култура у насъ.

4. II. 1937 год. Съобщи *Pseudococcus citri* Risso, като неприятель на лимона и декоративното растение *Coleus*. Този неприятель до сега не е съобщаванъ у насъ.

Говори и за резултатитѣ отъ опититѣ за борба съ ябълковия червей, *Carpocapsa pomonella* L. посрѣдствомъ ловни пояси отъ нагъната хартия. Опититѣ презъ 1936 год. въ София сж показали, че тѣзи ловни пояси сж едно много-добро срѣдство срещу червясването.

Папазовъ, Д.

20. XI. 1935 год. Реферира статията на *Prof. Arndt*, върху заболявания, предизвикани при работа съ формалинъ, или съ пеперуди, които иматъ парливи космици. Като срѣдство за лѣкуване *Prof. Arndt* препоржчва провѣтряване и бани на ржцетѣ.

7. III. 1936 год. Реферира статията на *A. Hahse*, върху отглеждането на мухи въ голѣмо количество (Zoolog. Anzeiger 1936).

26. XI. 1936 год. Съобщи нѣкои интересни бръмбари, събрани отъ него на Олимпъ пл. Материялитѣ броятъ 12 вида, между които и единъ новъ за науката, а именно *Zabrus Borisi n. sp.*, описанъ отъ Breit и нареченъ на името на Н. В. Царь Борисъ III.

Патевъ, П.

Говори за „Мравкитѣ като храна на мечкитѣ“, а сжщо и за „Птици, които събиратъ мравки не за храна, а да търкатъ перата си съ тѣхъ и да се чистятъ отъ паразити“. Такива сж: скореца, сойката и др.

Поповъ, Василъ Ив.

18. XII. 1935 год. Съобщи, че на 26. I. 1933 год. въ семеконтролната лаборатория на Земедѣлската опитна станция въ Образцовъ чифликъ при Русе, е намѣрилъ ларвата на *Sintomaspis druparum* Boh. (Hymenoptera, Chalcididae, fam. Callimomidae, Det. Dr. Hans Sachtleben), въ семе отъ сушени киселици, произходящи отъ Германия. Семето отъ тѣзи киселици е внасяно като доброкачественъ сортъ за произвеждане на подложки. Поради това, че семето е било нападнато отъ ларвата на този неприятель, който не е намѣренъ въ страната, вноса на партидата не е допустната.

Сжщиятъ съобщи, че *Sintomaspis druparum* Boh. е пренесенъ въ Европа отъ Северна Америка и че на споменатата дата е стигналъ при разпространението си до България. Относно биологията на неприятеля се съобщи, че женската

снася яйцата си съ помощьта на дългия си яйциносъ въ семкитѣ на ябълката. Ларвитѣ се излюпватъ и се хранятъ съ ядкитѣ на семкитѣ, безъ да повреждатъ обвивкитѣ имъ. Плодоветѣ съ атакувани семки се развиватъ неправилно и окапватъ преди да узреятъ.

На сжщата дата референчикътъ съобщи че на 18. VI. 1933 г. намѣрилъ въ с. Червена-вода, Русенско, паразитъ на ларвата на пчелния молецъ *Galeria melonella* L. — единъ *Elasmus* Spp. (Hymenoptera, Chalcidoidea, fam. Elasmidea, Det. Dr. Hans Sachtleben).

15. I. 1936 год. Съобщи, че презъ лѣтото, сжщата година, е проследилъ разпространението на *Sesamia cretica* Led. въ долината на р. Арда, въ околностьта на гр. Кърджали. На 23. X. 1935 г. отъ с. Доброволецъ, събралъ материалъ отъ гжсеници на този видъ, опредѣлени отъ проф. Dr. Bojidar Hergula, отъ Агрономическия факултетъ въ Загребъ. Референчикътъ съобщи, че видътъ е намѣренъ въ Югославия отъ проф. Hergula въ: Изтокъ, Кавадарци, Тръстеникъ и Гевгели. Споредъ Шпулеръ, видътъ е разпространенъ въ: Корсика, Сардиния, Италия, Далмация, Критъ Сирия, Турганъ и Фергана. Относно характерътъ на повредитѣ, референчикътъ съобщи, че видътъ напада предимно захарната и обикновени метли и по-слабо царевицата. Съобщи се, че повредитѣ отъ неприятеля по метлитѣ сж много по-голѣми, отколкото тѣзи отъ царевичния пробивачъ *(Pyrausta nubilalis* Hb.) при сжщитѣ растения. Вследствие на тѣзи повреди не може да се добива доброкачественъ сиропъ отъ захарната метла, която вирѣе въ района много-добре, поради благоприятнитнитѣ условия.

4. II. 1937 год. Съобщи, че на 19 IV. 1936 год. хваналъ въ гр. Царево единъ мжжки индивидъ отъ египетския скакалецъ *(Anacridium aegypticum* L.*)* Скакалецътъ е хванатъ въ една гостилница, къмъ 12 часа на обѣдъ, презъ което време е валѣлъ градъ и дъждъ. За да се скрие и запази отъ неблагоприятнитѣ условия на открито, скакалецътъ е потърсилъ убежище въ гостилницата. Референчикътъ подчерта, че ранната дата, на която е хванатъ скакалеца, е сигурна гаранция, че сжщия е прекаралъ зимата като възрастно насѣкомо и че за това сж благоприятни климатическитѣ условия на района.

4. III. 1937 год. Съобщи, че е проследилъ разпространението на *Sesamia cretica* Led. въ страната. Видътъ е намѣренъ въ: Горна-джумая, Смолянъ, Ивайловградъ, Хасково, Свиленградъ, Нова-Загора и Борисовградъ. Референчикътъ подчерта, че тѣзи находища лежатъ много по-на северъ, отколкото устантвенитѣ въ останалитѣ райони въ Балканския полуостровъ и по крайбрѣжието на Срѣдиземно море.

15. X. 1937 год. Референчикътъ направи характеристика на складовитѣ неприятели въ Бургаска область. Най-важниятъ отъ тѣзи неприятели за района е зърновиятъ молецъ *(Sitotroga cerealella* Oliv.*)*, който презимува въ почвата на нивитѣ и презъ лѣтото напада хранитѣ на открито. Отъ останалитѣ видове отъ значение сѫ: житната гърица, мавританскиятъ бръмбаръ и др. По-обстойно референчикътъ се спре на сърбежниятъ акаръ *(Pediculoides ventricosus* Newp.*)*, който причинява въ района епидемично по земедѣлското население житната треска.

Референчикътъ съобщи за резултатитѣ отъ своитѣ опити за борба съ складовитѣ неприятели въ гр. Царево по-пълни сведения, които сѫ дадени въ специалната му статия, публикувана въ настоящата книжка на списанието.

15. XII. 1937 год. Съобщи за наблюденията си върху молеца по сушенитѣ плодве *(Plodia interpuctella* H.*)*, като неприятель по зърненитѣ храни въ страната. Презъ 1933, 1934 и 1935 г. неприятелтъ е наблюдаванъ въ масовъ размѣръ въ много селища на Русенска околия и въ Образцовъ чифликъ. Презъ м. ноември 1937 г., сѫщиятъ неприятель е наблюдаванъ въ масовъ размѣръ въ единъ отъ складоветѣ за зърнени храни въ гр. Варна. Тѣзи находища потвърждаватъ, че Севѣроизточна България е гнѣздо, въ което неприятелтъ се явява въ значителенъ размѣръ у насъ.

29. XII. 1937 год. Съобщи, че е намѣрилъ за пръвъ пѫть въ страната лозовиятъ стебленъ пробивачъ *(Schistocerus bimaculatus* Fabr.*)* въ с. Поляна, Елховско.

26. I. 1938 год. Говори за сърбежниятъ акаръ (*Pediculoides ventricosus* Newp. като паразитъ по бубитѣ въ Харманлийско. Най-голѣма смъртность паразититъ причинявалъ по бубитѣ въ с. Бисеръ Харманлийско, която въ нѣкой случаи достига до 60-80%.

22. III. 1938 год. Съобщи за резултатитѣ отъ свои опити за обеззаразяване на грахъ отъ граховиятъ бръмбаръ *(Bruchus pisorum* L.*)*. За цельта сѫ употрѣбени циановодородъ, подъ форма на 50% калциевъ цианидъ и препарата Циклонъ Б, въ дози 25 гр. циановодородъ на куб. метъръ и сѣровъглеродъ, въ доза 100 гр. на куб. метъръ, при продължителность на газирането 24 часа.

5. IV. 1938 год. Говори за неприятелитѣ по фасула въ страната, като се спрѣ по-обстойно на соевия молецъ *(Ftiella Zinckenella* Tr.*)*, като неприятель по соята на открито въ Кърджалийско и Елховско, презъ 1935 г. Референчикътъ подчерта, че складиранитѣ фасули въ страната не се повреждатъ отъ складови неприятели. Сѫщиятъ съобщи, че е наблюдавалъ повреди въ много слабъ размѣръ отъ молеца по сушенитѣ плодове *(Plodia interpunctella* Hb.*)* по складиранитѣ фасули на пристанище Варна, презъ 1938 г.

Референчикътъ говори за тютюневиятъ бръмбаръ (*Lasioderma serricorne* Fabr.), който, поради студения климатъ на страната, се явява въ тютюневитѣ складове въ единични екземпляри и, следователно, не е обектъ за практическа борба. Сѫщиятъ неприятель, обаче, е отъ по-голѣмо значение за тютюневитѣ фабрики, кѫдето презъ зимата помѣщенията се отопляватъ. Референчикътъ съобщи, че въ страната е внесена първата вакумна дезинсекционна камера презъ 1938 г. отъ фабрика „Картелъ“ въ Пловдивъ, специално за обеззаразяване на цигари.

3. V. 1938 год. Съобщи, че презъ годината е наблюдавалъ въ значителенъ размѣръ по картофитѣ въ Малко-Търновска и Срѣдецка околии бръмбарътъ *Epicauta eritrocephala*. Появата на неприятеля въ значителенъ размѣръ въ района е било облагоприятствувано отъ масовата поява на скакалци, съ ларвитѣ на които се храни ларвата на бръмбара.

Референчикътъ съобщи, че се е появила за пръвъ пѫть масово въ страната оранжерийната бѣла „муха“ (*Asterachiton vaporiarorum* Wstw.), въ оранжериитѣ на инж. Никола Цановъ въ Пловдивъ и архитектъ К. Стоевъ въ Кюстендилъ. Развитието на „мухата“ и резултатитѣ отъ поставенитѣ опити за борба съ нея сѫ публикувани въ отдѣлна статия въ настоящата книжка.

31. V. 1938 год. Съобщи, че по искане отъ Института за защита на растенията, Министерството на земедѣлието е устроило презъ сѫщия месецъ конференция въ гр. Царево, въ която сѫ взети решения по отношение предстоящитѣ мѣроприятия за обеззаразяване на зърненитѣ храни въ Малко-Търновска околия, срещу складовитѣ неприятели. Въ зависимость отъ срѣдствата, които отпускатъ общинитѣ и Министерството на земедѣлието, може да се обеззаразятъ около 4 милиона кгр. зърнени храни, въ 22 селища, на сѫщата околия.

14. XII. 1938 год. Съобщи, че е намѣрилъ за пръвъ пѫть въ България опасния неприятель въ жилищата — фараоновата мравка (*Monomorium faraonis* L.). Det. Н. Атанасовъ. Видътъ е намѣренъ въ едно жилище въ гр. Бургасъ, кѫдето е забелязанъ отъ преди 2—3 години. Референчикътъ съобщи повече подробности за неприятеля, като се спре повече върху повредитѣ, които нанася въ жилищата и борбата съ него. Дредбнитѣ размѣри на фараоновата мравка позволяватъ да прониква почти на всѣкѫде въ жилищата, кѫдето до сега у насъ е наблюдавана да повреждa различнитѣ видове сладка, сиропи, медъ, хлѣбъ, ядене, сладкиши и др. Въ много страни неприятелтъ се срѣща въ голѣми множества въ: жилищата, фурнитѣ, болницитѣ, кѫдето напада нечистото пране, въ сладкарницитѣ, складоветѣ на шоколадовитѣ фабрики и др.

Фараоновата мравка замърсява нападнатитѣ продукти и досажда извънредно много на хората съ своето масово присѫтствие.

Борбата съ фараоновата мравка е трудна, както съ всички насѣкоми, които живѣятъ на общества. Най-важното при борбата съ мравкитѣ е да се намѣри мравуняка и той да се унищожи. При фараоновата мравка това е почти невъзможно, понеже мравунякътъ е скритъ нѣкѫде подъ пода, въ стенитѣ и др. въ помѣщенията. Ето защо, при борбата съ неприятеля по-добри резултати се добиватъ при фумигацията на помѣщенията съ отровни газове и при употрѣбата на отровнитѣ примамки. Работницитѣ хранятъ съ примамкитѣ ларвитѣ, майката и себе си и по такъвъ начинъ се отравятъ. Като примамки може да се използуватъ следнитѣ смѣси: 100 гр. сиропъ и 10 гр. арсеникъ; 100 гр. сиропъ и 2 гр. фосфоръ; 100 гр. сиропъ и 15 гр. бораксъ; 100 гр. сиропъ и 10 гр. натриевъ силико-флуоридъ. Добри резултати дава и примамката отъ: 1 часть оловенъ арсенатъ, $^1/_2$ часть повръщателенъ камъкъ, 3 части хлоралъ-хидратъ, $^1/_8$—$^1/_4$ арсеновъ триокисъ. Въ течностьта се потапя сюнгеръ, който следъ това се поставя около мѣстата, кѫдето има най-много мравки. Силна отрова за мравкитѣ е примамката отъ сиропъ и талиевъ сулфатъ. Въ течностьта се потапя попивателна хартия, която следъ това се слага въ специална кутия-капанъ. Тѣзи отровни примамки сѫ силни отрови за хората и домашнитѣ животни и за това съ тѣхъ трѣбва да се работи внимателно.

Сѫщиятъ съобщи, че презъ време на вършитбата презъ настоящата година е наблюдавалъ въ значителенъ размѣръ въ Софийско, а особено въ с. Кумарица, житната стеблена муха *(Hybolasioptera cerealis* Lin.).

Сѫщиятъ съобщи, че въ Земедѣлската опитна станция и стопанството на Българското земедѣлско дружество въ гр. Пловдивъ, благодарение на голѣмата суша презъ настоящата година, се е появилъ за пръвъ пѫть въ страната въ значителенъ размѣръ цвѣкловиятъ молецъ, *Phthorimea ocellatella* Boyd. (Lepidoptera, Tineidae). Повредитѣ по цвѣклото въ тѣзи стопанства сѫ 100%, а загубитѣ 60—80%. Цвѣкловиятъ молецъ е разпространенъ въ странитѣ по крайбрѣжието на Срѣдиземно море. Въ тѣхъ неприятелтъ напада покрай културното и дивото цвѣкло — Beta maritima. Споредъ Balachowsky и Mesnil, цвѣкловиятъ молецъ е разпространенъ въ Франция главно въ южнитѣ райони. Неприятелтъ се срѣща и около Парижъ и нѣкои райони въ Алпитѣ. Споредъ сѫщитѣ автори, видътъ се срѣща въ: Италия, Испания, Португалия и Англия. Споредъ Sorauer, цвѣкловиятъ молецъ се срѣща въ Германия, кѫдето е намѣренъ въ Есенъ и Визбаденъ. Споредъ сѫщиятъ авторъ,

видътъ е разпространенъ още въ островитѣ Мадейра и Цейлонъ. Широкото разпространение на цвѣкловиятъ молецъ въ посоченитѣ страни, съ толкова разнообразни климатически условия, дава основателно опасение за разпространението му въ страната, чийто климатически условия не се различаватъ съществено отъ тѣзи на нѣкои отъ посоченитѣ райони. Неприятелтъ се намножава масово предимно презъ продължително сухитѣ лѣта, които у насъ не сж рѣдко явление.

Пеперудата на цвѣкловиятъ молецъ има 10—11 мм. дължина, при разперени криле. Преднитѣ й криле сж жълтеникаво-сиви, съ тъмно-кафяви петна. Заднитѣ криле сж бѣлезникаво-сиви и дълги, почти колкото преднитѣ. Гжсеницата има 12—14 мм. дължина. Тя е зеленикава и има по гърба една двойна ясно-червена линия. Какавидата е кафява, съ дължина около 8 мм. Пеперудата се явява презъ втората половина на лѣтото, главно въ зависимость отъ времето. Тя лети нощно време и снася яйцата си по листата на цвѣклото. Гжсеницитѣ се хранятъ първоначално съ листата, следъ това нѣкои отъ тѣхъ се спускатъ по цвѣкловитѣ глави, въ които прегризватъ ходове, около отворитѣ на които натрупватъ изверженія, оплетени въ коприна. Стенитѣ, на тѣзи ходове почерняватъ първоначално, вследствие на окислението на соковетѣ. По така открититѣ рани, нападнатитѣ глави се заразяватъ впоследствие отъ гжби, отъ които изгниватъ. Напълно развититѣ ларви какавидиратъ въ каналитѣ, по околнитѣ растения, по стенитѣ на помѣщенията, въ които се запазватъ презъ зимата цвѣклови глави, или по рохкавата пръсть, съ която се покрива цвѣклото на открито.

Стателовъ, Д-ръ Н.

6. II. 1935 год. Направи обстойно изложение върху свотѣ „Експериментални изследвания върху причинитѣ за епидемиитѣ на *Aporia cratégi*“, които изследвания той е правилъ въ института на Prof. Escherich въ Мюнхенъ.

13. II. 1935 год. Продължи изложението си отъ миналото заседание, като се спира по-специално върху въпроситѣ: 1. Кои фактори опредѣлятъ момента за завиването на гжсеничкитѣ на *Aporia crataegi* въ гнѣздо и 2. Техника и апаратура на експерименталниятъ екологически методъ.

21. II. 1935 год. Говори върху: „Влиянието на температурата и влагата върху скоростьта и развитието и смъртностьта на яйцата и ларвитѣ отъ I-та статия на рапичниятъ бръмбаръ, *Entomoscelis adonidis*.

18. XII. 1935 Говори върху: „Нѣкои по-важни моменти отъ биологията на люцерновиятъ листоядъ, *Phitodecta formicata*, неговата биология, въ връзка съ срѣдствата за борба съ него.

15. I. 1936 год. Продължи за люцерновиятъ листоядъ, *Phitogecta formicata,* като се спре по-специално върху причинитѣ за неговото масово появяване презъ 1935 г.

23. XII. 1936 год. Говори върху организацията на здравната контрола на вноса и износа на живи растения и части отъ тѣхъ. За тази контрола сжществува международна конвенция за защита на растенията, съ правилникъ къмъ тази конвенция, като даде тълкувания на нѣкои членове отъ нея. Изобщо, той намира конвенцията и правилника по прилагането ѝ у насъ непълни и неточни. — Съобщи, че се готви новъ правилникъ, въ който се попълватъ непълнотитѣ и премахватъ неточноститѣ. За тия измѣнения ще говори въ едно отъ следнитѣ заседания.

21. I. 1937 год. Съобщи за намирането у насъ на мухата *Ceratites capitata* по плодоветѣ на мандаринитѣ, идящи отъ гръцкитѣ острови. Понеже тази муха напада и други плодове: зарзали, праскови, домати и др. — всичко около 70 разни видове плодове, намира че тази муха е много опасна за нашитѣ овощни и други плодове и предлага по-щателенъ контролъ при внасяне на мандарини отъ Гърция.

25. II. 1937 год. Продължи разглеждането на „Проекто-правилника за здравната контрола на внасянитѣ живи растения отъ и въ България".

29. XI. 1937. Говори върху „Мотивитѣ къмъ изменение на § 4, алинея 2, отъ Правилника за контрола на внасянитѣ, транзитирани и др. растения, плодове и продукти отъ тѣхъ".

22. II. 1938 год. Заедно съ А. Ангеловъ, съобщиха за появяването и борбата въ Софийско съ пиявицата, *Lema melanopa.*

Тулешковъ, Д-ръ Кр.

28. X. 1934 год. Говори за юбилейното тържествено събрание на Чехословашкото Зоологическо д-во въ Прага, направено по случай 70 год. юбилей на председателя на Чехословашкото ентомологическо дружество, известния диптерологъ Antonin Wimmer. Показа и фотографията, направена при това тържество въ една отъ аудиториитѣ на Зоологическия институтъ на Карловия университетъ въ Прага.

14. XI. 1934 год. Показа изпратенитѣ отъ К. Бахметиевъ пеперуди отъ гара Костенецъ: 1. *Oenistis quadra* L. ♂ и ♀ екземпляри, 2. *Gnophos stevenaria* B., 3. *Codonia albiocellaria* Hb., 4. *Epiceuxis calvaria* F., 5. *Notodonta trepida* Esp., 6. *Hypopta caestrum* Hb., 7. *Epicnioptera tremulifolia* Hb. 8. *Arctia casta* Esp., 9. *Ochrostigma melagona* Bkh.. 10. *Laspeyria flexula* Schiff., 11. *Eubolia arenacearia* Hb., 12. *Bupalus piniarius* L., 13. *Ocnogina parasita* Hb. Особено интересенъ е видътъ *Ochrostigma melagona.* До сега той бѣ известенъ

само отъ Бѣласица пл., кѫдето референчикътъ е ловилъ на 22. VII. 1930 година. България е най ю.-изт. точка на разпространението на вида.

26. XII. 1934 год. Реферира статията на Warnecke за разпространението на бука *(Fagus)* и пеперудата *Aglia tau.*

23. I. 1935 год. Реферира статията на проф. Д-ръ Юлиусъ Комарекъ отъ Прага върху българскитѣ *Blepharoceridae* (*Diptera)*, печатана въ „Известия на Цар. Науч. Инстит., кн. VII. Изтъкна заслугитѣ на автора за проучване на българската фауна и предложи Той да бѫде избранъ за почетенъ членъ на Бълг. Ентомолог. д-во. Следъ кратки разисквания предложението се прие.

24. IV. 1935 год. Съобщи резултатитѣ отъ изследванията на проф. Д-ръ Комарекъ, върху свѣтенето на животнитѣ, главно при *Aisenia submontana (Lumbricidae).*

30. X. 1935 год. Показа новия за фауната на Европа видъ *Bryophila petricolor* Ld., която е уловилъ на 22. VII. 1931 година, на Бѣласица пл., 1000 м. височина. Разпространенъ е въ Армения и Понтъ.

25. XII. 1935 год. Показа единъ екземпляръ отъ новия за фауната на Европа видъ *Nola gigantula* Stgr. (4107), когото е събралъ въ 4 екземпляра въ Крѣсненското дефиле, на I. VI. 1929 год. Видътъ е известенъ отъ Понтъ и Япония.

29. I. 1936 год. Показа следнитѣ петь нови за фауната на България видове отъ рода *Eupithecia*: 1. *Eupithecia laquearia* H. S. (3523), намѣренъ въ Крѣсненското дефиле на 17. VII. 1930 год., 2. *Eupithecia denticulata* Tr. (3606), отъ Сливенъ, 14. VIII. 1916 год., 3. *Eupithecia graphata* Tr. (3614) — отъ Крѣсненското дефиле, 1. VI. 1929, 4. *Eupithecia provinciata* Mill. (3645)., отъ Крѣсненското дефиле, 4. V. 1929 г., 5. *Chloroclystisa ebiliata* Hb. (3661), отъ Сливенъ.

Чорбаджиевъ, П.

17. X. 1934 год. Реферира за неочакваното и за първи пѫть наблюдавано масово появяване на малката пеперуда *Etiella Zinckenella Fr.*, бобовъ молецъ (сем. *Pyrlidae*, подсем. *Phycitinae),* като неприятель по соята и отчасти по фасула и синята лупина. До миналата година соята у насъ е отгледвана само тукъ-таме въ малки парцелки за приготвяне на домашно кафе. Тази година, по инициативата на нѣмско-българското сдружение Витаминоза, съ соя сѫ засѣти надъ 23,000 декари. Макаръ и за първа година да се отгледва въ по-голѣма площь, гѫсеницитѣ на второто (лѣтното) поколѣние на бобовия молецъ сѫ нападнали масово соята въ повечето мѣста и сѫ ѝ причинили повреди отъ 30—100%. На много мѣста соята е била изоставена или разорана. Срѣдниятъ добивъ отъ декаръ е много малъкъ, а това силно

обезкуражава населението за по-нататъшното отгледване на това растение. Споредъ направенитѣ отъ референчика проучвания, масовото появяване на този неприятель, малко познатъ у насъ като такъвъ и, въобще, малко проученъ, е благоприятствувано отъ слабата и не много влажна зима. Силното пострадване на соята е подпомогнато и отъ много късното ѝ засѣване, по причина на голѣмата суша. Гжсеницитѣ сж нападнали зърната на соята въ момента, когато тѣ сж били още твърде малки и затова причиненитѣ повреди сж много голѣми. Референтчикътъ разгледа на кратко живота и цикъла на развитието на бобввия молецъ. При нормални години у насъ той има 2 поколѣния. Тази година, обаче, той е далъ и едно частично трето поколѣние. Поради ранното стопляне на времето презъ пролѣтьта, пеперудитѣ отъ зимуващитѣ гжсеници сж се появили много рано. Пеперудитѣ отъ първото пролѣтно поколѣние е било отгледано по некултурнитѣ бобови растения и отчасти върху нѣкои културни, като акация и фасулъ. Пеперудитѣ на това поколѣние сж започнали да се появяватъ отъ срѣдата на юний насетне, но главно къмъ началото на юлий. Това даде възможность на второто (лѣтното) поколѣние, гжсеницитѣ на което зимуватъ и което бѣ нападнало масово соята, да завърши развитието си рано и една часть отъ гжсеницитѣ, вмѣсто да зимуватъ, както е при нормални години, да се превърнатъ преждевременно на какавиди и да дадатъ пеперуди презъ втората половина на септемврий и отчасти презъ октомврий. Несъмнено е, че поколѣнието отъ тѣзи пеперуди е застрашено и не ще може да се отгледа, а отъ това ще последва сигурно ограничение на този неприятель презъ пролѣтьта идущата година.

Отъ донесенитѣ отъ Пловдивско и Пазарджишко повредени растения и гжсеници, Чорбаджиевъ е получилъ 5 вида паразити. Една муха отъ рода *Lydella,* 2 броконида, отъ които единиятъ е *Microbracon brevicornis* Wesmael., другиятъ видъ е *Chelonus unanidis var. cilindriformis,* а третиятъ е неопредѣленъ и халцидида сжщо още неопредѣлени. Отъ всички тѣзи паразити най-много е застжпенъ браконида *Microbracon brevicornis.*

Колкото се отнася до срѣдствата за борба срещу бобовиятъ молецъ, такива не сж познати. Начина на живота на неприятеля не позволява той да бжде атакуванъ въ никоя стадия. Единственъ пжть за борба се очертава въ намирането на противоустойчиви сортове. Времето на сѣидбата има значение за по-силното или по-слабото нападане на соята отъ бобовия молецъ и въ тази посока трѣбва да се направятъ проучвания. Референчикътъ показа екземпляри отъ различнитѣ стадии на насѣкомото, паразититѣ и повредените части отъ растението соя.

Сжщиятъ съобщи и за бръмбарчето *Criocеris lilii* Scop.

(сем. Chrysomelidae), чиито ларви презъ май сж тукъ-таме нападнали въ София листата на бѣлия кремъ *(Lilium candidum)*. Референчикътъ показа и нѣколко екземпляра отъ бръмбаритѣ, които сж се появили между 10—20 юний.

19. XII. 1934 год. Говори върху паразититѣ на царевичния пробивачъ, *Pyrausta nubilalis* Hübn. До 1931 год. по гжсеницитѣ, какавидитѣ и яйцата на *Pyrausta nubilalis* сж намѣрени всичко 116 вида паразитни и хищни насѣкоми, отъ които само въ Европа се срѣщатъ 49 вида: 2 вида отъ *Neuroptera*, 1 видъ — *Coleoptera*, 19 — *Ichneumonidae*, 10 — *Braconidae*, 4 — *Chalcididae*, 4—*Formicidae*, 1—*Phoridae* (Dipt.) и 8 — *Larvevoridae* (Dipt). Въ България по *P. nubilalis* сжщиятъ е намѣрилъ 16 вида паразитни и хищни насѣкоми, отъ които до сега сж опредѣлени слѣднитѣ: *Chrysopa vulgaris* Schneider (Neuroptera), *Coccinela septempunctata* L., *Adonia variegeta* (Goeze.), *Phaeogenes nigridens* Wesm., *Pimpla roborator* Fabr., *Limnerium alkae* Ellf. Sachtl., *Angitia punetoria* Rom., (Jchn.), *Microbracon brevicornis* Wesm., *Chelonus annulipes* Wesm., *Microgaster globatus* Spinola (Brac.), *Eulophus viridulus* Thomson (Chalc.), *Lydella senilis* Rond. (Diptera). Неопредѣлени сж 3 вида *Ichneumonidae* и 1 муха отъ сем. *Phoridae*. Освенъ тия паразити, сжщиятъ е получилъ лабараторно, изъ отрѣзацитѣ отъ конопъ отъ Пазарджикъ, нападнати отъ *P. nubilalis* и 3 екземпляра отъ халцидида *Monodontomerus aereus*, познатъ като паразитъ по гжсеницитѣ на много, предимно малки пеперуди, но непознатъ още като паразитъ на *P. nubilalis*.

Освенъ изброенитѣ паразити, референчикътъ е получилъ и една муха, *Syrphus nitens Zett.*, какавидирала въ ходоветѣ на *P. nubilalis*, за която е съмнително дали атакува гжсеницитѣ на *P. nubilalis*. Отъ една какавида отъ сжщата муха той е получилъ паразита *Bassus laetatorius* F., а отъ златоочицата, *Chrysopa vulgaris* Schn. е получилъ паразита *Hemiteles aestivalis* Grav.

4. II. 1937 год. Съобщи нѣкои отъ наблюденията си върху вреднитѣ насѣкоми: *Cimbex quadrimaculata* Müll. (бадемова листна оса). Сопредъ литературата и досегашнитѣ ни сведения, у насъ тази оса вреди само чрезъ своитѣ ларви, които гризятъ листата на черешитѣ, бадемътъ и зарзалата, главно въ Пловдивско, Пазарджишко, Ст.-Загорско, Казанлъшко и Сливенско. Презъ изтеклата 1936 г., на 17 априлъ, множество екземпляри отъ самата оса наблюдавахъ на едно зарзалово дърво да гризятъ дръжкитѣ на листата, както и върховетѣ на младитѣ лѣторасти и да ги събарятъ по земята. Следователно, трѣбва да се приеме, че тази оса вреди на овощнитѣ дървета не само чрезъ нейнитѣ ларви, но и чрезъ възрастната форма (имагото). *Hylesinus oleiperda* F. Въ България този короядъ до сега бѣ намѣренъ само по

ясенитѣ *Fraxinus ornus* и *Fr. exelsius.* Презъ последнитѣ години е намѣренъ по люляка (Sirynga vulgaris) въ София и Стара Загора. *Cheimatobia brumata* (малка зимна мразовница). Тази пеперуда, обикновенно, рѣдко се срѣща у насъ. Презъ изтеклата есень, въ джбовата гора при Царь Борисовата градина, пеперудитѣ попадаха доста често, което показва, че гжсеницитѣ на този неприятель не сж били тъй рѣдки, както обикновенно се знае и приема. Пеперудитѣ лѣтеха почти до края на декември. *Tephraclystia pumilata* Hb. Гжсеницитѣ на тази педомѣрка наблюдавахъ по листата и плодоветѣ на малинитѣ въ София, съ които се хранѣха. Отъ нѣколко отгледани гжсеници, хранени съ листа отъ малини, се получиха пеперуди къмъ 20. VII. 1936 год.

21. I. 1937 год. Съобщи 5 нови за България правокрили, намѣрени отъ него, опредѣлени отъ Б. Уваровъ: 1. *Poecilimon berlandi* Uv., намѣренъ на 8. VI. 1930 г. въ Родопитѣ, при с. Брѣстовица (Пловдивско), на височина 1000 м. и въ Свиленградско, кждето този видъ е нападналъ тютюневитѣ ниви, заедно съ *Poecilimon brunneri* и *P. thauracicus,* презъ м. юний, сжщата година. 2. *Poecilimon macedoniens* Ramme, намѣренъ при с. Бурумлий, Бѣленско, на 16. VI. 1932 год. 3. *Pholidoptera griseoaptera* Deg., 1 екз. е намѣренъ въ Пиринъ, на 12 VIII. 1923 г. и 1 екз. въ Троянския балканъ, на 30. VII. 1929 г. Този видъ е разпространенъ въ Сев. и Срѣдна Европа, Европ. Русия отъ Финландия до Киевска и Оренбургска губерния и въ Франция, безъ Срѣдиземноморскитѣ области. 4. *Euchothippus declivus* Zett. Множество екземпляри е намѣрилъ въ Тетевенския балканъ, при с. Рибарица, на 13 VIII. 1929 г. Намира се главно по сухитѣ ливади и по каменнитѣ мѣста. 5. *Gomphoreus variegatus* Fisch. Намѣрилъ е десетина екземпляра въ Рила, около в. „Дамка", полянитѣ надъ Седемтѣ рилски езера, пжтя къмъ Калининитѣ езера —Рилския манастиръ и къмъ „Еленинъ връхъ", на 19 и 20 VIII. 1935 г. и на 11 и 13. VIII. 1936 г. Този видъ е познатъ само отъ Алпитѣ, Кавказъ, Сибиръ и Монголия. Намирането му у насъ е отъ голѣмо значение.

4. II. 1937 год. Съобщи за три вариетата правокрили, неизвестни до сега у насъ, опредѣлени отъ Б. Уваровъ, а именно: 1. *Coryllus desertus var. melas* Charp., обикновенъ въ Горно Орѣховско. Отличава се съ по-кжситѣ си елитри отъ коремчето. 2. *Locusta migratoria L. forma solitaria* (безкрила форма). Намѣренъ при Ст.-Загора, на 6. X. 1837 год. 3. *Calliptamus italicus L. var. siculus* Burm. Сжщиятъ съобщи, че е намѣрилъ и видоветѣ: *Metrioptera albopunctata* Goeze., Карловско и Сливенско, 1929 г., *Jsophia obtusa,* VII. 1929 г. и *Oedipoda germanica* Latr., публикувани отъ А. К. Дрѣновски въ последнитѣ му два приноса върху правокрилитѣ, като нови за България.